

5. தீயோர்களின் கூட்டுறவால் கெட்டுப் போனவன்.
6. கொண்டது விடாத கொடியவர்களும் பிறர் பொருளைத் திருடியவர்கள்.
7. எவ்வகைப்பட்டம் கையூட்டு (இலஞ்சம்) வாங்கிப் பின்னர் தண்டம் செலுத்தாதவர்கள்.
8. மாபதகம் செய்தும், ஊருக்குத் துரோகம் செய்தும் கூடத் தகாதவரோடு கூடி குற்றம் செய்து பிராயச்சித்தம் பெற்றவர்கள்.
9. குற்றம் புரிந்து கழுதைமேல் ஏற்றப்பட்டவர்கள்.
10. கள்ளக் கையெழுத்திட்டவர்கள்.

இவை போன்ற செயலில் ஈடுபட்டவர்கள் தம் வாழ்நாள் முழுவதும் வாரியப் பெருமக்களாகத் தேர்ந்தெடுக்கும் உரிமையினை இழந்தவர்களாவர்

சபைகளின் பிரிவு

1. சதுர்வேதிமங்கலங்களிலிருந்த சபை.
2. கோயிலுக்குரிய தேவதானங்களில் இருந்த சபை
3. பிராமணரல்லாதவர் வாழ்ந்த ஊர்களின் சபை
4. வணிகர்கள் வாழும் நகரங்களில் இருந்தசபை

பெருங்குறி : ஊரில் வசித்து வந்த அனைத்து ஆண் மக்களும் கிராம சபையின் உறுப்பினராவர். அவர்களைத் திருவடியார் என்பர். அச்சபையே பெருங்குறி என்றும் மகாசபை என்றும் அழைத்தனர்.

வாரியம் : பெருங்குறி சபையார் நடத்தும் குடவோலை மூலம் முன்னர் குறிப்பிட்ட தகுதிகளையுடைய உறுப்பினர்களே கிராம காரியங்களைச் செய்யும் வாரியத்தில் இடம் பெறுவர்.

குடவோலை முறை : ஒவ்வொரு ஊரும் பலகுடும்புகளாகப் (ward) பிரிக்கப்பட்டு, ஒவ்வொரு குடும்பிற்கும் ஓர் உறுப்பினர் மட்டும் பிரதிநிதியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவார். தேர்தலைக் கண்காணிக்க ஓர் அதிகாரி நியமிக்கப்படுவார். உத்திரமேற்றில் முப்பது குடும்புகள் இருந்தன. தேர்தல் நாளன்று சிறியவர் முதல் பெரியவர் வரைபலரும் வந்து கூடுவர். முப்பது குடும்புகளாகப்

பிரிக்கப்பட்டவற்றில் ஓவ்வொருவரின் தகுதிகேற்ப அவர்களின் பெயர்களை ஒலையில் எழுதி எந்தப் பகுதியைச் சார்ந்த ஒலை என்பதை அறிய அதனைத் தனியே முப்பது கட்டுகளாகக் கட்டி குடத்தில் இடுவர். பின்னர் இளம் சிறுவனை அழைத்து இடப்பட்ட குடத்தினின்று ஓர் ஒலைக் கட்டினை அவிழ்த்து மற்றொரு குடத்தில் இட்டுக் குலுக்கி அச்சிறுவனைக் கொண்டு ஒரு ஒலையை மட்டும் எடுக்கச் செய்து, கரணத்தான் கையில் கொடுக்கச் செய்வர். அக்கரணத்தான் தன் கையில் ஏதும் இல்லை என்பதை காட்டக் கையை அகல விரித்துக் காட்டி, சிறுவன் கொடுத்த ஒலையை வாங்கி அனைவரும் கேட்கும் வண்ணம் உரக்கப்படிப்பான். பின்னர் அருகி விருக்கும் நம்பிமார் படித்து அதனை உண்மையென்று தெரிவித்ததும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவரின் பெயரைத் தனி ஒலையில் எழுதுவர். இவ்வாறு தனித்தனியாக முப்பது உறுப்பினர்களைக் குடவோலை முறை மூலம் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர்.

வாரிய உறுப்பினர்கள் : குடும்புகள் அனைத்திலும் உறுப்பினர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப் பட்ட பின்னர், ஊர்ச் சபைக்குரிய வாரியங்கள் நிறுவப்படும். வாரியத்திற்குத் தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டவர்களின் வயது, கல்வி, அனுபவம் ஆகியவற்றைக் கருத்தில் கொண்டு உயர்ந்தோர் பண்ணிருவர் சம்வத்சர வாரியராக அமைக்கப் படுவர். மீதமுள்ள 18 பேர்களில் பண்ணிருவர் தோட்டவாரியராகவும், ஏனைய அறுவர் ஏரிவாரியராகவும் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவர். மீண்டும் அதுபோலவே குடவோலை மூலம் பண்ணிருவர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு அறுவர் போன் வாரியராகவும் ஏனைய அறுவர் பஞ்சவார வாரியராகவும் அமைக்கப்படுவர். மேலும் அவ்வூரின் வளர்ச்சிக் கேற்ப வாரியங்கள் அமைக்கப்பட்டிருந்தன.

வாரியங்களும் கடமைகளும்

சம்வத்சரவாரியம்	- ஊரின் பொதுகாரியம் அனைத்தையும் செய்தல்
ஏரி வாரியம்	- ஊரின் நீர் நிலைகளை நிர்வகித்தல்
தோட்டவாரியம்	- விளைநிலங்கள், புறம்போக்கு நிலங்களைக் கவனித்தல்

- பஞ்சவாரியம் - பஞ்ச காலத்திற்குத் தேவையான முன்னேற் பாடுகளை மேற்கொள்ளல்
- பொன் வாரியம் - பொன் உரைத்தல், பொற்காசுகளை ஆராய்தல்
- கணக்கு வாரியம் - ஊர்க் கணக்குகளைக் கண்காணித்தல்
- கலிங்கு வாரியம் - நீர்ப் பாசனங்களுக்குத் தேவையான வழிவகை செய்தல்
- தடிவழி வாரியம் - வயல்கள், ஊர் வழிச் சாலைகளை மேம்படுத்தும் பணிகள்

தண்டனை : இவ்வுறுப்பினர் ஏதேனும் குற்றம் புரிந்தாலும் அச்சபை குற்றம் புரிந்தாலும் உறுப்பினர் நீக்கப்பட்டுத் தண்டனை அளிக்கப்பட்டனர்.

சபை கூடுமிடம் : முரசு அடித்தோ அல்லது காளம் ஊதியோ சபை கூடும் நேரம் பொதுமக்களுக்கு அறிவிக்கப்பட்டது. சபை உறுப்பினர், ஊதியமின்றிச் சேவை செய்தனர். பெரும்பாலும் பகல் நேரங்களிலே சபை கூட்டப்படும். சபையில் பணிபுரிபவர்களில் மத்தியஸ்தன், கரணத்தான் பாடிகாப்பான், தண்டுவான், அடிக்கீழ் நிற்பான் ஆகியோர் ஊதியம் பெற்றனர்.

இச்சபை மக்களுக்கு முக்கியம் அளித்து அமைக்கப்பட்டது. ஊதியம் அளிக்கப்படாததால் பொதுச் சேவை செய்ய விருப்ப முள்ளவர் மட்டுமே பங்கேற்க முடியும். இதன்மூலம் இச்சபை சிறப்பான முறையில் ஊராட்சி செய்துள்ளதை அறியமுடிகிறது.

திருப்புலிவனம்

காஞ்சிபுரம் மாவட்டம் உத்திரமேற்கு வட்டத்தில் உத்திரமேற்கிலிருக்கு வடக்கே 5கி.மீ. தொலைவில் இவ்வூர் அமைந்துள்ளது. இவ்வூரில் வியாக்ரபுதிருப்ஸ்வரர் என்ற சிவன் கோயில் கிழக்கு நோக்கி உள்ளது. இவ்விறைவனைப் புலி வழிபட்டதால் வியாக்ரபுதிருப்ஸ்வரர் எனப் பெயர் பெற்றது என்பது புராணமாகும். கல்வெட்டுகளில் இவ்விறைவன் ‘திருப்புலிவன முடைய நாயனார்’ என அழைக்கப்பட்டுள்ளார். இக்கோயில், பல்லவ

மன்னன் இரண்டாம் நந்திவர்மன் காலத்தில் (கி.பி. 8 ஆம் நூற்றாண்டு) முதன் முதலாக எழுப்பப்பட்டுள்ளது. மேலும் இக்கோயிலில் உள்ள மூன்றாம் சூலோத்துங்கச் சோழனின் 37-ஆவது ஆட்சியாண்டுக் கல்வெட்டின் மற்றொரு பிரதி கல்வெட்டு உத்திரமேற்ற வைகுந்தப் பெருமாள் கோயிலில் காணப்படுகிறது. இக்கல்வெட்டில் பல்லவ மன்னன் இராஜமார்த்தாண்டன் எனும் அபராஜித விக்ரமவர்மனின் 14-ஆவது ஆட்சியாண்டில் வைத்த நான்கு விளக்குகளும் கண்ணர தேவனின் 18ஆவது ஆட்சியாண்டில் வைத்த இரண்டு விளக்கும், திரிபுவன வீரதேவனான மூன்றும் சூலோத்துங்கனின் 14-ஆவது ஆட்சியாண்டில் வைத்த ஒரு விளக்கும் ஆக எட்டு விளக்குகளும் திருப்புலிவலமுடைய நாயனார் முன் தொடர்ந்து எரிக்க வேண்டி ஒப்பந்தம் செய்துள்ளதைக் குறிக்கின்றது.

எனவே இக்கோயில் பல்லவ மன்னன் இரண்டாம் நந்திவர்மன் காலத்தில் மன் மற்றும் சுதை கொண்டு எழுப்பப் பட்டிருக்கலாம். இங்குள்ள முதலாம் சூலோத்துங்கனின் 8-ஆவது ஆட்சியாண்டுக் கல்வெட்டு இக்கோயிலின் முன்மண்டபச் சுவரில் காணப்படுகிறது. மேலும் இதே மன்னனின் 35-ஆவது ஆட்சியாண்டைச் சேர்ந்த இரண்டு கல்வெட்டுகள் வெளிப்புறச் சுவரில் காணப்படுகின்றன. எனவே முதலாம் சூலோத்துங்கனின் 25-ஆவது ஆட்சியாண்டிற்கு முன்னும் இம்மன்னனின் 3-ஆவது ஆட்சியாண்டிற்குப் பின்னும் இக்காயிலின் தற்போதுள்ள கருவறை எழுப்பப்பட்டு உள்ளது. இம்மன்னனின் 3-ஆம் ஆட்சியாண்டுக் கல்வெட்டு தேர்வடிவ மண்டபத்தின் கிழக்குச் சுவரில் காணப்படுவதன் மூலம் இக்கோயிலில் முன்பிருந்த கருவறைக்கு முன் இத்தேர்வடிவ மண்டபம் முதலாம் இராஜேந்திரன் காலத்தில் கட்டப்பட்டுள்ளது எனலாம். இக்கோயிலின் கட்டடக் கலையின் சிறப்பு இத்தேர்வடிவ மண்டபமாகும். இதே போன்ற அமைப்புடன் மேலக்கடம்பூர்க் கோயில் உள்ளது. ஆனால் மேலகடம்பூர்க் கோயில் கருவறையே தேர்வடிவில் காணப்படுகிறது. மேலும் இதேபோன்ற தேர்வடிவ மண்டபங்கள் சிதம்பரம், திருக்கச்சி தாராசுரம், மற்றும் திருபுவனம் ஆகிய கோயில்களில் உள்ளது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

கிழக்கு நோக்கி அமைந்துள்ள இக்கோயில் கருவறை, அந்தராளம், முன்மண்டபம் ஆகிய கட்டட அமைப்புடன் அமைக்கப்

பட்டுள்ளது. மேலும் கருவறை சதுரடிவமைப்பிலும் அதன் மீதுள்ள கிதிருப்பும் தூங்கானை வடிவிலும் (கஜப்ரஞ்சம்) காணப்படுகிறது. கருவறை மற்றும் அந்தராளத்தின் தென்பகுதியில் கணேசர், தெட்சினாழுரத்தி உருவங்களும் மேற்கில் விஷ்ணுவும், வடபகுதி யில் பிரம்மா மற்றும் தூர்கை ஆகிய உருவங்களும் அமைந்துள்ளன. இவற்றில் தெட்சினாழுரத்தி கோயில் விஜூயநகர காலத்தில் எடுக்கப்பட்டதாகும். திருச்சுற்று வாயில் கோபுரம் 13-ஆம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்த கால அமைப்புடன் உள்ளது.

மண்யிற் கூற்றத்து மண்யிற் காலிங்கராயனான பொன்னம் பல கூத்தன் விளக்கெரிக்க 12 கழஞ்சு பொன் அளித்துள்ளான். இவன் மண்யிற் பகுதித் தலைவன். இவன் குலோத்துங்கனின் காலத்திலும், விக்கிரமச் சோழன் காலத்திலும் இருந்து சிதம்பரம் கோயிலுக்குப் பல திருப்பணிகள் செய்துள்ளான். இரண்டாம் குலோத்துங்கச் சோழன் விக்கிரமபுரத்து முத்துப்பந்தலில் அமர்ந்து கொண்டு திருப்புலிவன முடைய மகாதேவருக்குப் பாப்பநல்லூர் கிராமத்திலிருந்து 60 வேலி நிலம் இறைநீக்கி அளித்துள்ளான். இது இவ்வரசனின் அதிகாரியான மூவேந்த வேளாளர் கேட்டுக் கொண்டதற்கிணங்க அளிக்கப்பட்டதாகும். இக்கோயிலில் உள்ள சபா மண்டபத்தைச் சேதிராஜா என்பவர் எடுத்துள்ளதாகக் கிரந்தக் கல்வெட்டொன்று தெரிவிக்கிறது. மேலும் இரு ஊர்களிடை ஏரியிலிருந்து தண்ணீர் எடுப்பது தொடர்பாக ஏற்பட்ட பிரச்சனையை இராஜ நாராயண சம்புவராயர் தீர்வு செய்துள்ளதை மற்றொரு கல்வெட்டின் மூலம் விளங்கலாம்.

திருமுக்கூடல்

செங்கற்பட்டு - காஞ்சிபுரம் சாலையில் செங்கற்பட்டி லிருந்து 20 கி.மீ. தொலைவில் பாலாற்றின் தென்கரையில் இயற்கை அழகுடன் அமைந்துள்ளது இச்சிற்றூர். பாலாறு, செய்யாறு, வேகவதி ஆகிய இம்முன்று ஆறுகளும் கூடி ஒன்றாகும் இடமாதலால் இவ்வூர் திருமுக்கூடல் எனப் பெயர் பெற்றது. ஆற்றின் வடகரையில் அமைந்துள்ள வெங்கடேசப் பெருமாள் கோயில் வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க கல்வெட்டுகளைக் கொண்டுள்ளது. இத்திருக்கோயில் விமானம் தொண்டை மண்டலச் சிறப்பான தூங்கானை மாட அமைப்புடன் விளங்குகிறது. இக் கோயிலில் கல்லூரி (கடிகை), ஆதுலர் சாலை (மருத்துவ மனை), நடன சாலை ஆகியவை

இருந்துள்ளன என்பது இவ்வூர்க் கல்வெட்டுகளால் அறியப்படுகிறது.

இக்கோயில் கருவறைச் சுவரில் காணப்படும் வீரராசேந்திர சோழனின் கல்வெட்டு, இதுவரை கிடைத்துள்ள கல்வெட்டுகளில் மிக நீளமான கல்வெட்டாகும். அப்பெருவேந்தன் ஆண்டவரலாற்றினையும், போர்ச் செயல்களையும் அவனது குடும்பம் பற்றியும் விரிவாகக் இக்கல்வெட்டுத் தெளிவிக்கின்றது. வீரராசேந்திர சோழன் ஆவணி மாதத்தில் ஆயில்ய நாளில் பிறந்தான் என்பதை இக்கல்வெட்டு கூறுகிறது.

வீரராசேந்திரச் சோழன் இக்கோயிலில் கல்லூரி ஒன்றினை நிறுவினான். அக்கல்லூரியில் தங்கிப் பயிலும் மாணவர்களுக்கு உணவும், தங்குவதற்கு இடமும், தலைமுழுக்கு, மற்றும் விளக்குக்கும் எண்ணேய் அளிக்கப்பட்டது. மேலும் ஊரிலுள்ள மக்களுள் கல்வி பயில முடியாதவர்கள் கேள்வியறிவு பெறும் வண்ணம் சில நூல்கள் கோவிலில் இருந்த வியாக்யான மண்டபத்தில் படித்து விளக்கப் பட்டன.

கல்வி பயிலும் மாணவர்களுக்கும், ஊரிலுள்ளோர்க்கும் மருத்துவம் செய்வதற்கன்று ஓர் ஆதுலர் சாலை (மருத்துவ மனை) இருந்துள்ளது. இவற்றில் ஓராண்டுக்குத் தேவையான மருந்துகள் இருந்தன. மேலும் ‘சல்லியக் கிரியை பண்ணுவான்’ (அறுவை சிகிச்சை நிபுணர்) எனும் மருத்துவர் இருந்துள்ளது சிறப்புச் செய்தியாகும்.

இக்கோயிலில் நடனசாலை ஒன்று இருந்துள்ளது. இதற்கென்று தனியே நிவந்தங்களும் அளிக்கப்பட்டன. இக்கோயிலில் திருவிழா நடைபெறும் காலத்தில் நடனமாடும் நடன மகள்களுக்குத் ‘தேவதாசி மானியம்’; நட்டுவஞ் சொல்லித் தந்த நட்டுவனார்க்கு ‘நட்டுவ மானியம்’, மத்தளம் வாசிப்பவனுக்கு ‘மத்தள மானியம்’, முரசு ஒலிப்பவனுக்கு ‘டமார மானியம்’ அளிக்கப்பட்டுள்ளன. மேலும் ‘பண்டார மானியம்’, ‘பஞ்சாங்க மானியம்’, ‘குயவன் மானியம்’, ‘வாத்திய மானியம்’, ‘அர்ச்சுகர் மானியம்’ ஆகிய மானியங்களும் வழங்கப்பட்டுள்ளன.

இவ்வூர் சோழர் காலத்தில் சீரும் சிறப்புடன் இருந்துள்ளது.

திருவந்தவர்

திருவந்தவர் சிவன் கோயிலான திருவந்தநாதேஸ்வரர் கோயிலில் உள்ள விக்கிரம சோழனின் கல்வெட்டு, நாற்பத்தெண் ணாயிரக் கோண் எணும் நாராயணன் என்பவன் ஆடு மாடுகளை தான் மனித்துள்ளதைத் தெரிவிக்கிறது. மேலும் வானவன் நல்லூர் என்ற ஊர் வடசாலைப்பாக்கம் மற்றும் சிற்றனைக்காவூர் என்ற ஊர்களிலிருந்து தனியே பிரிக்கப்பட்டுத் தனியூராக அமைக்கப் பட்டது. வடசாலைப் பாக்கம் தற்போது சாலவாக்கம் என்றும், சிற்றனைக்காவூர் என்பது சித்தனைக்காவூர் என்றும் பெயர் மாற்ற மடைந்துள்ளது.

நெய்யாடுப்பாக்கம்

ஜெயங்கொண்ட சோழமண்டலத்து, காலியூர்க் கோட்டத்து தொண்டு பழுவூர் நாட்டு நெய்யாற்றுப் பாக்கம் என இவ்வூர் மூன்றாம் குலோத்துங்கனின் 3-வது ஆட்சியாண்டில் பெயர் பெற்றிருந்தது. மேலும் இவ்வூர் பிருதிகங்க உடையாருக்கு இரண்டு சந்தி விளக்கு வைத்தது பற்றிய செய்தியை ஒரு கல்வெட்டுத் தெரிவிக்கிறது. இவ்வூர் கி.பி. 12-ஆம் நூற்றாண்டில் ‘நெய்யாற்றுப்பாக்கம்’ என்றும் இறைவனது பெயர் ‘பிருதிகங்க உடையார்’ என்றும் அழைக்கப்பட்டுள்ளன.

மேலும் நெய்யாற்றுப் பாக்கத்தைச் சார்ந்த பிடாரி கோயிலுக்கு விளக்கெரிக்க அரைக் காசு வழங்கப்பட்டுள்ளது. பின்னர் இப்பிடாரி கோயிலை நெய்யாடற்பாக்கம் ஈகையமந்தாள் கி.பி. 1243-இல் கற்றனியாகக் கட்டியுள்ளாள். மேலும் கோட்டத்தாள் பெருமாள் ஈகையமந்தாள் என்பவர் மணி, தூபக்கால் ஆகியவற்றை இவ்வம்மன் வழிபாட்டிற்காக வழங்கியுள்ளதை மூன்றாம் இராஜராஜனின் 27ஆம் ஆட்சியாண்டுக் (கி.பி. 1243) கல்வெட்டுத் தெரிவிக்கிறது.

புத்தனி

இரண்டாம் குலோத்துங்கச் சோழனின் மனைவி புவனமுழு துடையாள் புத்தனி பரசுராமீஸ்வரமுடைய நாயனார் கோயிலுக்குச் சிறைத்தண்டலம் ஊரிலிருந்த 7 வேவி நிலத்தினைத் தேவதானமாக

அளித்துள்ளான். இக்கல்வெட்டால் (கி.பி. 1135) தற்போது சுத்யநாதேஸ்வரர் என்றழைக்கும் இறைவன் முன்பு பரசுராமீஸ்வர முடைய நாயனார் என அழைக்கப்பட்டுள்ளார் எனத் தெரிகிறது. மேலும், இவ்வூர் 12-ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து புத்தனி என்ற பெயரால் வழங்கப்பட்டு வருகிறது.

புலிவாய்

இவ்வூரில் மகாமுனீஸ்வரர் என்றழைக்கப்படும் கோயிலில், காணப்படும் கல்வெட்டுகளில் ‘வியாக்ரபாத மகாமுனீஸ் வரமுடையார்’ எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இக்கோயில் கருவறை தென்புறச் சுவரில் மூன்றாம் இராஜராஜன் காலத்திய மூன்று கல்வெட்டுகள் காணப்படுகின்றன. இவற்றில் மூன்றாம் இராஜராஜனின் 23-ஆம் ஆட்சியாண்டுக் கல்வெட்டுகள் இரண்டு உள்ளன. நரசிங்க விக்கிரம வீரர் படைப்பிரிவைச் சார்ந்த இராமன் தாழி எனும் சிவபட்டன் இக்கோயிலைக் கட்டினான் என்பதைக் கல்வெட்டுத் தெரிவிக்கிறது. மேலும் விளக்கெரிக்க 90 ஆடுகள் தானமளித்துள்ளான். இராஜராஜ விழுப்பரையன் என்பவன் புலிவாய் வியாக்கிரபாத மாமுனீஸ்வரமுடையர் கோயிலில் விளக்கெரிக்க 1000 காசுகள் தானமளித்துள்ளான். தஞ்சாவூர், நெற்குப்பையைச் சேர்ந்த பெருமான் என்கிற கண்டகோபாலப் பிச்சன் என்பவன் இக்கோயிலைச் சீர்படுத்தியுள்ளான். மகாபிரதானி தணாயக்க உடையாரின் மகன்கள் சாங்கயா மற்றும் தயப்பா ஆகிய இவர்கள் இக்கோயில் மண்டபத்தினை மறுசீரமைப்பு செய்துள்ளதை இக்கோயில் நிலையிலுள்ள கண்ணடக் கல்வெட்டு வெளிப்படுத்துகிறது.

எனவே இக்கோயில் மூன்றாம் இராஜராஜனின் ஆட்சி காலத்தில் எழுப்பப்பட்டுள்ளது என்பதை கல்வெட்டால் அறிகிறோம்.

பெருநகர்

காஞ்சிபுரம் – வந்தவாசி செல்லும் சாலையில் 15 கி.மீ. தொலைவில் பெருநகர் என்ற இவ்வூர் அமைந்துள்ளது. இவ்வூரின்

வடகிழக்கே பிரம்மபுதிருப்ஸ்வரர் கோயில் உள்ளது. மூன்று திருச்சுற்றுகளுடன் தெற்கு நோக்கி ஐந்து நிலை கொண்ட வாயிற் கோபுரத்துடன் சிறப்பாகக் காணப்படுகிறது. பச்சைக் கற்களால் கட்டப்பட்ட தூங்கானை வடிவ விமானத்துடன் காட்சியளிக்கிறது. இங்குள்ள கல்வெட்டுகளில் காலத்தால் முற்பட்டது இரண்டாம் இராஜராஜனின் 25-ஆவது ஆட்சியாண்டுக் (கி.பி. 1170) கல்வெட்டாகும். அக்காலத்திலும் இவ்வூர் ‘பெருநகர்’என்றே விளங்கியுள்ளது. மேலும் இறைவன் ‘பிரம்மபுதிருப்ஸ்வர மகாதேவர்’, பிரம்மபுதிருப்ஸ்வரருடைய நாயனார் என அழைக்கப்பட்டுள்ளார். ஜெயங்கொண்ட சோழ மண்டலம், வெண்குன்றக் கோட்டத்துப் பெருநகர் நாட்டின் ‘பெருநகர்’ என இவ்வூர் விளங்கியுள்ளது. இவ்வூர் ஒரு நாட்டுப் பிரிவின் தலைநகராக இருந்துள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது.

வயலக்காவூர்

இவ்வூரிலுள்ள சிவன் கோயில் திருப் வாகீஸ்வரர், வச்சீஸ்வரர், வாணதீஸ்வரர் என பலப் பெயர்களில் அழைக்கப்படுகிறது. இரண்டாம் இராஜராஜனின் 27-ஆவது ஆட்சியாண்டில் (கி.பி. 1243) திருக்காளத்தி உடையான் வாரணாசி உடையான் களப்பாளன் என்பவன் வயலைக்காவூர் என்ற இவ்வூரில் திருப்வாரணாதி சுரமுடைய நாயனார் கோயிலையும், தேவகோட்டத்து இறை உருவங்களையும், திருமண்டபத்தையும் கற்றளியாக செய்வித்துள்ளான். இவன் தன் மகள் ஆளுடைநாச்சிக்காக ஒரு சந்தி விளக்கெரிப்பதற்குக் கண்டகோபாலன் புது மாடை ஒன்றை இக்கோயில் சிவபிராமணர்களிடம் வழங்கினான். எனவே இக்கோயில், இரண்டாம் இராஜராஜனின் 27ஆவது ஆட்சியாண்டில் கற்றளியாக எடுக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால் இக்கோயில் மண்டபத்தின் தரையில் பதிக்கப்பட்டுள்ள தந்திவிக்கிரமவர்மனின் 2-ஆவது ஆட்சியாண்டு (கி.பி. 798) கல்வெட்டும், இரண்டாம் இராஜராஜனின் 22-ஆவது ஆட்சியாண்டுக் கல்வெட்டும், இக்கோயில் பல்லவர் காலத்தில் தொடங்கி இரண்டாம் இராஜராஜனின் 22ஆவது ஆட்சியாண்டு வரசெங்கற்களால் கட்டப்பட்ட கோயிலாக இருந்தது என்பதைக் காட்டுகின்றன.

அரும்பாக்கிழான் கூத்தாடுந்தேவன், கண்ணந்தை காவிதி காரியாழ்வான், கொம்பூருடையார் ஆதித்த தேவர் என்கிற

வில்லவராயர், இறையூர் பல கண்ணன் தழுவக் குழைந்தான் திருவீழிமிழலை உடையான் ஆகியோர் இக்கோயிலில் விளக்கெளிக்க பொன் (மாடை) தானமளித்துள்ளனர்.

குன்னவாக்கம்

குன்னவாக்கம் பிடாரி கோயில் முன்பு நடப்பட்டுள்ள பார்த்திவேந்திரவர்மனின் 3-வது ஆட்சியாண்டுக் (கி.பி. 959) கல்வெட்டு இப்பிடாரிக் கோயிலை குன்றபாக்கத்தைச் சேர்ந்த விஶையநல்லூரான் என்பவன் கட்டியுள்ளான் என்ற செய்தியைத் தெரிவிக்கிறது. இதன் மூலம் 10-ஆம் நூற்றாண்டில் இவ்வூர் குன்றபாக்கம் என்றழைக்கப்பட்டதை அறியலாம்.

காஞ்சிபுரம் வட்டம்

ஆர்ப்பாக்கம்

காஞ்சிபுரம் - உத்திரமேற்கு செல்லும் சாலையில் 13 கி.மீ தொலைவில் பாலாறு மற்றும் செய்யாறு ஆகிய இரு ஆறுகளுக்குடையே இவ்வூர் அமைந்துள்ளது.

ஆதிகேசவ பெருமான் : இக்கோயில் இறைவன் ‘திருவீர விண்ணகர் ஆழ்வார்’ என்று முதலாம் இராஜராஜனின் கல்வெட்டு தெரிவிக்கிறது. இராஜராஜனின் அரசியார் ‘கன்னர நாச்சி பிடார நங்கை’ என்கிற செம்பியன் முக்கோக்கிழான்திகள் இக்கோயிலில் வழிபாட்டிற்கு நிலம் தானமனித்துள்ளார். இக் கல்வெட்டுக் குறிப்பிலிருந்து இராஜராஜனின் அரசியார் செம்பியன் முக்கோக்கிழான்திகள் ‘கன்னர’ நாட்டு இளவரசி என்று அறியமுடிகிறது. இரண்டாம் இராசேந்திரன் அரசியார் திரைலோக்கிய மகாதேவியார் தன்னுடைய தாயார் உமை நங்கை மற்றும் தந்தை விக்கிரமகேசரி பல்லவராயர் நலனுக்காக தலா விளக்கொன்றிற்கு நிலம் தானமனித்துள்ளார். மூன்றாம் இராஜராஜன் காலத்தில் இவ்விறைவன் பெயர் ‘கேசவ பெருமான்’ எனப் பெயர் மாற்றமடைந்து தற்போது ஆதிகேசவப் பெருமான் என்றழைக்கப்படுகிறார். இக்கோயிலில் உள்ள நம்மாழ்வார், கருடாழ்வார் ஆகிய திருமேனிகளைச் செம்பரபாக்கத்தைச் சேர்ந்த மெய்க்கும் பெருமான் என்பவன் கி.பி. 1578இல் செய்து அளித்துள்ளான்.

ஆதிபட்டாரகர் கோயில் : ஆதிதேவர், ஆதிநாதர், ஆதிபட்டாரகர் என அழைக்கப்படும் சமண தீர்த்தங்கர்களில் முதல் தீர்த்தங்கரரான ரிஷைப் தேவருக்கு எடுப்பிக்கப்பட்டது இக்கோயிலாகும். கருவறையில் ஆதிநாதர் யோகாசனத்தில் அமர்ந்தநிலையில் காணப்படுகிறார். இங்கு காணப்படும் கி.பி.

10-ஆம் நூற்றாண்டுக் கல்வெட்டு இக்கோயிலுக்கு இறைநீக்கி பள்ளிச் சந்தமாக நிலமும் பொன்னும் அளித்துள்ள செய்தியைக் கூறுகிறது.

திருவாலீஸ்வரம் : திருவாலீஸ்வரம், திரு வீரராமேஸ்வரம் என்றழைக்கப்படும் இக்கோயில் பிற்காலச் சோழர் காலத்தைச் சார்ந்தது. முதலாம் குலோத்துங்கன் ஆட்சியில் இவ்வூர் ஜெயங்கொண்ட சோழமண்டலத்து எயிற்கோட்டத்து மாகறல் நாட்டு ஆர்ப்பாக்கம் என்றழைக்கப்பட்டது. மேலும் ‘பூஸ்வீஸ்வரர்’ என இறைவன் அழைக்கப்பட்டுள்ளார். பின்னர் மூன்றாம் இராசராசன் காலத்தில் (கி.பி. 1235) ‘கைலாசமுடைய நாயனார்’ என அழைக்கப் பட்டுள்ளார்.

குலசேகர பாண்டியனிடமிருந்து மதுரையை எழுப் படைகள் கைப்பற்றினர். பின்னர் இராஜாதிராஜனின் படையுடன் போரிட்டுத் தொண்டி மற்றும் பாசி ஆகிய பகுதிகளைக் கைப்பற்றியது. இதனையறிந்து எதிரிலிச் சோழ சம்புவராயன் கெளடதேசத்து (வங்காளம்) தட்சிணலாட நாட்டைச் சேர்ந்த உமாபதி தேவர் ஞானசிவதேவர் என்றழைக்கப்பட்ட சுவாமி தேவரைச் சந்தித்து போர் விவரத்தை கூறினார். 28 நாட்கள் ‘அகோரபூஜை’ செய்த பின்னர் பின்னை பல்லவராயர் தலைமையில் சென்றபடை ஜெயத்ரதர் மற்றும் ஸங்காபுரி தண்டநாயகர் உட்பட எழுப்படையினைத் தோல்வி யடையச் செய்தது. எழுப்படை அச்சுறுத்தலால் ஏற்படவிருந்த அழிவினைப் பாதுகாத்தற்காக ஆர்ப்பாக்கம் கிராமத்தினைச் சுவாமி தேவருக்குக் சம்புவராயன் தானமாக அளித்தான். இச்செய்தியை இங்குள்ள இரண்டாம் இராஜாதிராஜனின் 5-ஆவது ஆட்சியாண்டுக் (கி.பி. 1168) கல்வெட்டு விரிவாகக் கூறுகிறது.

களகாட்டுர்

காஞ்சிபுரம் - உத்திரமேருர் செல்லும் சாலையில் காஞ்சிபுரத்திலிருந்து 2கி.மீ. தொலைவில் காஞ்சியின் புறநகர்ப் பகுதியாக இவ்வூர் அமைந்துள்ளது. இவ்வூர் அக்னீஸ்வரர் கோயில் கிழக்குநோக்கிய கருவறை, அந்தராளம், முகமண்டபம் ஆகிய கட்டட அமைப்பில் காணப்படுகிறது. நுழைவு வாயில் முகமண்டபத்தின் தென்பகுதியில் உள்ளது. இக் கோயில் தேவ கோட்டங்கள் கருவறை மற்றும் அந்தராளங்களில் அமைக்கப் பட்டுள்ளன. அந்தராளத்தின் தெற்கு

மற்றும் வடக்கு தேவகோட்டங்களில் விநாயகர், மற்றும் தூர்கை உருவங்கள் உள்ளன. கருவறைத் தேவ கோட்டங்களில் தெற்கு, மேற்கு, வடக்குப் பகுதிகளில் முறையே ஆலமர்ச் செல்வர் (தட்சண மூர்த்தி) மாதொருபாகன் (அர்த்தநாரி), நான்முகன் (பிரம்மா) ஆகிய உருவங்கள் காணப்படுகின்றன. இக்கோயில் அமைப்பைக் கொண்டும் கருவறை பின்புறம் தேவகோட்டத்தில் மாதொருபாகன் உருவம் வைக்கப்படுவது முதலாம் ஆதித்தன் காலத்தின் வழக்கம் என்பதாலும் இக்கோயில் முதலாம் ஆதித்தன் காலத்தில் எடுக்கப்பட்டது எனலாம்.

களகாட்டுர் என்று தற்போது அழைக்கப்படும் இவ்வூர் கி.பி. 10-ஆம் நூற்றாண்டு முதல் களகாட்டுர் என்றே வழங்கப்படுகிறது. மேலும் இவ்வூர் காலியூர் கோட்டத்தின் ஏரிக்கீழ் நாட்டின் ஒரு பகுதியாக இருந்துள்ளது. தற்போது அக்ணீஸ்வரர் என்றழைக்கப்படும் இறைவன் முதலாம் இராஜராஜம் காலம் தொடங்கி மற்ற கல்வெட்டுகளிலும் ‘ஊருணி ஆழ்வார்’ என்றழைக்கப்பட்டுள்ளார். ‘சந்திரமேக தடாகம்’ என்று கல்வெட்டு குறிக்கின்ற ஏரி தற்போது ‘புத்தேரி’ என அழைக்கப்படுகிறது. முதலாம் இராஜானின் வேண்டுகோளுக்கிணங்க இவ்வூர் வெண்ணென்று புத்தூருடையான் காடன் மைந்தன் என்பவன் இவ்விறைவனுக்கு ஒரு விளக்கெரிக்கவும். உலகிலுள்ள ஏனைய மன்னர்கள் மற்றும் உலக நலன் வேண்டியும், மற்றொரு விளக்கெரிக்க உரிய வழிவகை செய்துள்ளான்.

இவ்வூரில் சுப்ரமணியர் மற்றும் பிடாரியம்மன் கோயில் களும் உள்ளன. பிடாரி அம்மன் கோயிலருகே உள்ள தனிப் பலகைக் கல்வெட்டு பார்த்திவேந்திராதிபதி வர்மன் காலத்திய தாகும். இவ்வூர் சுப்ரமணியர் கோயிலில் ‘மதிய உணவு’ படைக்க வேண்டி நிலம் அளித்த செய்தியைக் கூறுகிறது.

காஞ்சிபுரம்

ஏகாம்பரநாதர் கோயில்

சுமார் 1300 ஆண்டுகளுக்கு முன்பிருந்தே சீரும் சிறப்பும் பெற்ற முக்கியத் தலங்களில் ஒன்றாக இக்கச்சியேகம்பம் திகழ்கிறது. பல்லவ மன்னன் மகேந்திரவர்மன் காலம் தொடங்கி இக்கோயில் புகழோடு விளங்கிவருகிறது.

காஞ்சியில் உள்ள சிவாலயங்களில் மிகப்பழமையானது கைலாசநாதர் கோயில் எனக் கூறுவர். அக் கைலாசநாதர் கோயில் இரண்டாம் நரசிம்மவர்மனாகிய இராஜாசிம்மன் காலத்தியதாகும். ஆனால் இராஜாசிம்மனுக்கு காலத்தால் முற்பட்ட முதலாம் மகேந்திரவர்மனின் கல்வெட்டுப் பொறிக்கப்பட்ட தூண்கள் ஏகாம்பரநாதர் கோயிலின் வெளிச்சுற்றில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன. தற்போது அத்தூண்கள் சென்னை அரசு அருங்காட்சியகத்தின் முன் வாயிலில் நடப்பட்டுள்ளன. இவற்றிலிருந்து கைலாசநாதர் கோயிலை இராஜாசிம்மன் எடுப்பதற்கு முன்பு முதலாம் மகேந்திரவர்மனால் செங்கற்களால் கோயில் கட்டப்பட்டு அதனின் முன் மண்டபம் கருங்கற் தூண்களால் எழுப்பப்பட்டுள்ளது என்பதை அறிய முடிகிறது. எனவே ஏகாம்பரநாதர் கோயில் முதலாம் மகேந்திரவர்மனால் முதன் முதலில் செங்கற்கட்டடக் கோயிலாக உருவானது எனலாம்.

இங்குள்ள ‘சிவகங்கை தீர்த்தம்’ என்ற குளத்தின் மேற்குக் கரையில் பல்லவர் காலக் கோயில் ஒன்று உள்ளது. இக் கோயில் மகேந்திரவர்மன் காலம் அல்லது இராஜாசிம்மன் காலம் என இரு வேறு கருத்துகள் உண்டெனினும் முதலாம் மகேந்திரவர்மனின் கல்வெட்டால் ஏகாம்பரநாதர் கோயில் கி.பி. 7ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து சிறப்புடன் விளங்குகிறது என்பது தெளிவு.

एகாம்பரநாதர் கோயில் கொடிக்கம்பத்தின் அருகே மேற்கு நோக்கி ஒரு சிறு சன்னதி உள்ளது. இச் சன்னதியை நாவுக்கரசர் ‘திருக்கச்சி மயானம்’ எனப் பாடியுள்ளார்.

‘மைப்படிந்த கண்ணாங்ம் தானும் சுச்சி மயானத்தான்
வார்சடையான் என்னினல்லான்
ஓப்படைய னல்லன் ஒருவனல்லன் ஒருரனல்லன்
ஓர் உவமனில்லி’

எனக் இக்கச்சி மயானத்து இறைவனைப் போற்றிப் புகழ்ந்துள்ளார். மேலும் மகேந்திரவர்மனும் திருநாவுக்கரசரும் சம காலத்தவர் என்பது ஓப்பு நோக்கத்தக்கது.

இக்கச்சி மயானம் முற்காலச் சோழர் கலைப்பாணியில் அமைந்தது. உண்ணாழி, அர்த்தமண்டபம் அமைப்பு, கோட்டங்

களில் காணப்படும் சிற்பங்களின் அமைதியைக் கொண்டு இக்கோயில் முற்காலச் சோழர் காலத்தைச் சேர்ந்தது எனலாம்.

ஏகாம்பரர் கோயிலுக்கு, பிற்காலச் சோழர் காலத்தில் பல நிவந்தங்கள் அளிக்கப்பட்டன. பிற்காலச் சோழர் காலத்தில் தான் தற்போதைய கோயில் கட்டப்பட்டதாகும். பின்னர் நகரத்தார். மேற்கொண்ட பணியின்போது கருவறை முற்றிலும் அகற்றப்பட்டு நகரத்தார் வடிவமைப்புடன் புதிய கருவறை விமானம் மற்றும் திருச்சுற்று கி.பி. 19-ஆம் நூற்றாண்டில் அமைக்கப்பட்டதாகும்.

பிற்காலச் சோழர்களில் முதலாம் குலோத்துங்கன், இரண்டாம் இராஜராஜன், மூன்றாம் இராஜராஜன், மூன்றாம் குலேத்துங்கனின் கல்வெட்டுகள் காணப்படுகின்றன.

பிற்காலச் சோழர் காலத்தில் இங்கு நூற்றுக்கால் மண்டபம் அமைக்கப்பட்டு, விஜயநகர அரசு காலத்தில் ஆயிரங்கால் மண்டபமாக மாற்றமடைந்துள்ளது. இதனை இம்மண்டபத்தின் சில தூண்களில் உள்ள ‘விக்கிரமச் சோழன் நூற்றுக் கால் மண்டபம்’ ‘குலோத்துங்கன் நூற்றுக்கால் மண்டபம்’ என்ற கல்வெட்டுக் குறிப்பால் அறியமுடிகிறது.

விஜயநகரப் பேரரசின் புகழ் வாய்ந்த மன்னான கிருஷ்ண தேவராயர் காலத்தில்தான் இக்கோயிலின் தெற்கு வாயிலில் இராஜகோபுரம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. கி.பி. 1509இல் கிருஷ்ண தேவமகாராயரால் இக்கோபுரத்திற்கு முன் உள்ள மண்டப விதானத்தில் தமிழ் மற்றும் தெலுங்கு மொழிகளில் உள்ள கல்வெட்டால், எடுக்கப்பட்டுள்ள செய்தி தெரியவருகிறது.

ஆயிரங்கால் மண்டபத்து விதானத்தில் விஜயநகரகாலத்து வண்ண ஓவியங்கள் தீட்டப்பட்டுள்ளன. திருச்சுற்றின் வடக்குப் பகுதியிலும் ஓவியங்கள் வரையப்பட்டுள்ளன. இவை விஜயநகர காலத்திற்கு உரிய மஞ்சள், கருமை, காவி ஆகிய நிறங்களில் காணப்படுகின்றன. யானை கட்டி மண்டப விதானத்தில் நாயக்கர் கால ஓவியங்கள் வரையப்பட்டுள்ளன. ஆனால் நாயக்கர் கால ஓவியங்கள் பழுதடைந்த சில பகுதிகள் விஜயநகரக்க் கால ஓவியங்கள் மீது இவ்வோவியம் தீட்டப்பட்டுள்ளதை நன்கறியலாம்.

இக்கோயில் குளத்திற்கு மேற்கே குளத்தையொட்டி மண்டபம் ஒன்று காணப்படுகிறது. இம் மண்டபத்தின் பீடப்பகுதியில் சிறுத்

தொண்ட நாயனார் இறைவனுக்குப் பிள்ளைக் கறி சமைத்தனித்து புராணம் புடைப்புச் சிற்ப வடிவில் அழகுறச் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளது.

பல்லவ மன்னன் முதலாம் மகேந்திரவர்மன் காலத்தில் இக்கோயில் கருங்கல் மண்டபத்துடன் கூடிய செங்கற்றளியாக எடுக்கப்பட்டு, பிற்காலச் சோழர் காலத்தில் முழுக் கற்றளி யாகவும், மண்டபங்கள், திருச்சுற்றுகளோடும் எடுக்கப்பட்டது. விஜயநகரக் காலத்தில் ஆயிரங்கால் மண்டபம், மற்றும் இராஜகோபுரம் போன்ற அமைப்புடன் சிறப்பாக விரிவடைந்தது. ஆனால் 19-ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் சோழர்காலத்தில் எழுப்பப்பட்ட கருவறை மற்றும் திருச்சுற்று ஆகியவை நகரத்தார் பாணியாக மாற்றி அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

கைலாசநாதர் கோயில் கி.பி. 8-ஆம் நூற்றாண்டில் பல்லவ மன்னன் இராஜசிம்மனால் சிவனுக்காக எழுப்பப்பட்ட கோயிலாகும். இராஜசிம்மன் மாமல்லபுரத்தில் உள்ள ‘கடற்கரைக் கோயிலைக் கடற்கரையை ஒட்டியும், பனைமலையில் பனமலைநாதர் கோயிலை மலைமீதும், காஞ்சிபுரத்தில் உள்ள இக்கைலாசநாதர் கோயிலை நிலத்திலும் எடுத்துள்ளான். இக்கோயில் அதிட்டானத்தின் ஒரு பகுதி மட்டும் கருங்கற்களைக் கொண்டு கட்டப்பட்டது. மற்றைய பகுதி அனைத்தும் மணற்கற்களால் (Sand Stone) கட்டப்பட்டதாகும். இராஜசிம்மனால் எடுக்கப்பட்ட முதன்மை கருவறையினுள் காணப்படுவது கருப்புக்கல் லிங்கமாகும். இந்த லிங்கம் 16 பட்டையுடன் கூடிய தாரா லிங்கமாகும். இராஜசிம்மன் காலத்தில் கருவறை லிங்கத்திற்குப் பின்புறம் உட்புறச் சுவரில் சிவன், பார்வதி, கந்தனோடு வீற்றிருக்கும் ‘சோமாஸ்கந்தர்’ உருவத்தைப் புடைப்புச் சிற்பமாக வடிப்பது வழக்கமாகும். இங்கும் மூலவருக்குப் பின் சோமாஸ்கந்தர் உருவம் புடைப்புச் சிற்பமாகச் செதுக்கப்பட்டு, அதன்மீது சுதை இடப்பட்டு வர்ணம் பூசப்பட்டுள்ளது. ஆனால் வண்ணங்கள் சில இடங்களில் மட்டும் காணப்படுகின்றன. இங்குள்ள சுவர் வண்ணச் சித்திரங்கள் அஜந்தா ஓவியங்களுக்கு நிகரானதாகும். இக்கோயில் கருவறை, மண்டபம், அதனையடுத்து மூன்றாம் மகேந்திரவர்மனால் எடுக்கப்பட்ட சிறிய கோயில் மற்றும் திருச்சுற்று மதிலை ஒட்டி, சுவரில் 58 சிற்றாலயங்களுடன் மிக அழகாக அமைக்கப்பட்டுள்ளது. நுழைவு வாயிலையொட்டி எட்டு சிற்றாலயங்கள் உள்ளன. இவற்றில் வலது பக்கத்தில் மூன்றாவதாக

உள்ள சிற்றாலயம் இராஜசிம்மனின் பட்டத்தரசி ரங்கபதாகை என்பவன் கட்டியதாகும். இதனை இச்சிற்றாயத்தில் உள்ள கல்வெட்டுத் தெரிவிக்கிறது.

முதன்மை கருவறைக்கு முன்னால் இருதளத்துடன் கூடிய நாகர விமானமாக தோன்றும் கோயில் மூன்றும் மகேந்திரவர்மனால் ‘மகேந்திரேச்வரம்’ என்று எடுப்பித்ததாகும். இக்கருவறையில் தாரா லிங்கமும் பின்கவரில் சோமாஸ்கந்தர் உருவமும் புடைப்புச் சிற்பமாக அமைக்கப்பட்டுள்ளன. மகேந்திரவர்மேச்வர கிருஹத்தின் நுழைவு வாயில் படிக்கட்டுகளின் இருபுறமும் ‘ரணரசிக’ என்ற இவனது பட்டப் பெயர் காணப்படுகிறது. தென்னிந்திய கட்டடக்கலை வரலாற்றில் இராஜசிம்மன் காலம் கட்டட கலைக்குப் பொற்காலமாகும். கோயில் என்ற அமைப்பு குடைவரைக் கோயில், ஒற்றைக் கற்கோயில், கட்டடக் கலைக் கோயில் என வளர்ச்சியுற்றது. இராஜசிம்மன் காலம் கட்டடக் கலை கோயிலுக்குக்குச் சிறந்த தொடக்கம் மட்டுமின்றிச் செழிப்பான வளர்ச்சியையும் பெற்றிருந்தது.

இக்கோயில் முதன்மைக் கருவறை விமானம் நான்கு தளங்களுடனும், சிகரம் எண்பட்டை வடிவ திராவிட சிகரமாகவும் விளங்குகிறது. கோயில் சுவர்களில் ஏராளமான சிற்பங்கள் வடிக்கப்பட்டுள்ளன. இவ்விமானத்தின் முதல் தளத்தில் ஏழு சிறிய கோயில்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றிற்கென தனி வழியும் உள்ளே இறை உருவங்களும் காணப்படுகின்றன. கருவறை தென்புறச் சுவரில் அடிமுடி காணா அண்ணலான லிங்கோத்பவரின் சிற்பம் உள்ளது. மேற்கு புறச் சுவரில் சந்திய நிருத்திய மூர்த்தி, ஊர்த்தவ தாண்டவ மூர்த்தியாகச் சிவன் நடனமாடும் நிலையில் காணப்படுகிறார். வடக்குப்புறச் சுவரில் திரிபுராந்தக உருவமும், தூர்கை, பைரவி, கெளசிகை, ஜௌஷ்டா எனும் மூத்தோள் ஆகியோரின் உருவங்களும் உள்ளன.

கோயில் திருச்சுற்று உட்புறச் சுவர்களில் தூர்கை, சோமஸ்கந்தர், திரிபுராந்தகர், அசா சம்ஹாரம், நரசிம்ம விஷ்ணு, திரிவிக்ரமர், பிரம்ம சிரஸ் சேதகர், யோககேச, தட்சணனின் யாகத்தை அழித்தல், தனது தேவியுடன் பிரம்மா, கங்காதரன், ஊர்த்துவ தாண்டவர், சிவன், கெளரி சங்கரன், திருப்தேவி பூதேவியுடன் திருமால், லிங்கோத்பவர், பிட்சாடனர், இராவணன், வாலி போன்ற சிற்பங்கள் எழிலுடன் காணப்படுகின்றன.

இக் கோயில் கருவறைச் சுவர், மதிற்சுவர் உட்பட அனைத்துப் பகுதிகளிலும் சிற்பங்கள் வடிக்கப்பட்டுள்ளன. இவையனைத்தும் புராணத்தின் அடிப்படையிலே உருவாக்கப் பட்டுள்ளன.

பல்லவர் காலத்தில் அமைக்கப்பட்டத் தூண்கள் சிம்மத் தூண்களாக இருக்கும். இங்குள்ள தூண்களில் காணப்படும் சிம்மங்கள் இராஜஸிம்மன் காலத்திற்கே உரிய பாயும் சிம்மங்களாக உருவாக்கப்பட்டுள்ளன.

இங்கு காணப்படும் கோயிற் கட்டடம் மற்றும் சிற்பங்கள் அனைத்தும் மனற்கற்களால் எடுக்கப்பட்டு அதன் மீது சுதை இடப்பட்டுள்ளது. கைலாசநாதர் கோயில் கருவறையைச் சுற்றி பல்லவ கிரந்தத்தில் கல்வெட்டுகள் காணப்படுகின்றன. இவனின் பரம்பரை பிரம்மன் தொடங்கி அசுவத்தாமன் வழியாக உருவானது என்று கல்வெட்டு கூறுகின்றது. மேலும் அத்யாந்தகாம, திருப்பர, ரணஜீய, சித்ரகர்முக, ஏகவீர, சிவச்சுடாமணி என இவனது பட்டப் பெயர்களும் உள்ளன. விமானத்தின் ஒன்று முதல் மூன்று வரையான தளங்களில் ராஜஸிம்ஹை, அத்யந்தகாம, ரணஜீய, அதிரணசண்ட, திருப்பர, திருப்மேக, குலதிலக, காஞ்சி மகாமணி, மகாமலை, புவனபஜனண, ஆகமபிராமண, தேவதேவபக்த போன்ற பட்டப் பெயர்கள் பல்லவ கிரந்தத்தில் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன. நான்காவது தளத்தில் அமோகபன, உக்ரசாயக, அவிஸ்மிர, அஜ்ஞமர்த்தன போன்ற பெயர்களும் காணப்படுகின்றன. சாஞ்க்கியமன்னன் இரண்டாம் விக்கிரமாதித்தன் காஞ்சியை வென்று இக்கோயிலுக்கு வந்தபின் இதனழகில் பிரமித்து இக்கோயில் மற்றும் பொக்கிஷங்களைக் கவராமல் திரும்பச் சென்றான். இக்கோயில் அமைப்பைக் கண்டு வியந்து சென்றதை மண்டபத் தூணில் உள்ள 8-ஆம் நூற்றாண்டுப் பழங்கண்ணடக் கல்வெட்டுக் கூறுகிறது. அவன் தன்னாட்டில் இக் கோயில் போன்று கைலாசநாதர் கோயில் ஒன்று எடுத்தான். ஆனால் இதுபோன்று மிகச்சிறப்பாக இல்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

இக் கோயிலில் சோழமன்னர்களான பராந்தகன் மற்றும் இராஜராஜன் காலக் கல்வெட்டுகளும் காணப்படுகின்றன. இக் கல்வெட்டுகளில் இக் கோயில் பெரிய திருக்கற்றளி, திருக்கற்றளி, பெரிய திருக்கற்றளி எனும் இராஜேஷ்வரம் என அழைக்கப் பட்டுள்ளது. இக்கோயில் வழிபாட்டிற்குப் பல தானங்களிக்கப் பட்டுள்ளன.

திரிபுராந்தகம்

திரிபுராந்தகன் தொடர்பாக ஏற்பட்ட கோயிலென்பதால் சிவதாண்டவச் சிற்பங்கள் நிரம்பியுள்ளன. இக் கோயில் விமானம் சமச்சூரத்துடன் இருதளங்களுடைய நாகரவிமானமாக உள்ளது. இக்கருவறை, அதிட்டானம் உபயீடம் வரை கருங்கல்லால் ஆனது, மேலுள்ள பகுதிகள் மணற் கல்லால் ஆனது. இக்கோயில் சுவர்களின் மூலைகளில் தாவும் சிம்மங்கள் காணப்படுவதால், இக் கோயில் ராசசிம்மனால் எழுப்பப்பட்ட கோயில் என்பது வரலாற்றறிஞர்களின் கருத்தாகும். இங்குள்ள சிற்பங்கள் மீது சுதை பூசப்பட்டுள்ளது. கருவறைப் பின்புறம் சோமாஸ்கந்தர் சிற்பமும் கருவறைப் பக்கச் சுவர்களில் இராவணன் இமயமலையைப் பெயர்த்து எடுப்பது போன்றும் மற்றொரு புறத்தில் ஊர்த்துவ தாண்டவ உருவமும் காணப்படுகின்றன. இவை அனைத்தும் கி.பி. 8-ஆம் நூற்றாண்டில் இராஜசிம்மனால் எடுக்கப்பட்டதாகும். கோட்டங்களில் தென்புறத்தில் தென்முகக் கடவுளான தட்சண மூர்த்தி யோக தெட்சணா மூத்தியாக மிகப்பெரிய சுதை சிற்பமாக உள்ளார். வடக்குப்புறச் சுவர் கோட்டத்தில் தூர்கை சிற்பம் சிறப்புடன் காணப்படுகிறது. பல்லவர் காலத்தில் தேவகோட்ட இறை உருவ சிற்பங்களுக்கும் வாயிற் காவலர்கள் அமைக்கப்பட்டிருக்கும். அதற்கேற்ப தூர்கைச் சிற்பத்திற்கு அருகே பெண் காவலர்கள் உள்ளனர். எழில்மிகு சிற்பங்களே இக் கோயிலின் சிறப்பம்சமாகும்.

தான் தோன்றிச்வரம்

காஞ்சியில் தழைக்தோங்கிய புத்தமதம் சிறிது சிறிதாகத் தேயத் தொடங்கியது. கி.மு. 2-ஆம் நூற்றாண்டில் சோழன் கிள்ளி வளவன் சிறைச் சாலைகளைப் புத்த அறச் சாலைகளாக்கிய காலம் மாறின. புத்தத்தில் உட்பூசல் உண்டாகி என்யானம், மகாயானம், சிராவகயானம், மந்திரயானம் எனப் பல கிளைகள் தோன்றின. பிற்காலப் பல்லவர்களுள் முதன்மையானவனான மகேந்திரவர்மன் இசை, நடனம், சிற்பம், நாடகம் ஆகியவற்றில் வல்லவனாக திகழ்ந்தவன். இவன் காஞ்சியில் கபாலிக, பாசுபத, புத்தத்துறவிகளின் வாழ்க்கையினைக் கேளி செய்து ‘மத்தவிலாச பிரகசனம்’ என்ற நாடக நூலைப் படைத்தான். இவனியற்றிய மத்தவிலாச பிரகாசன

நிகழ்ச்சியை மணல் கல்லில் சிற்பமாக வடித்தான். மாட்டுக் கொம்பில் மதுயேந்தித் திரியும் கபாலிக, கபாலினி கூத்தைச் சிற்பங்களாகத் தான்தோன்றீச்வரர் கோயிலில் காணலாம்.

இக்கோயில் கருவறையில் கருப்புகருங்கல்லினால் சோமாஸ் கந்தர் உருவத்தைப் படைத்துள்ளான். இதனின் பீடம் மற்றும் திருவாசி அணைத்தும் கல்லால் செதுக்கப்பட்டுள்ளது சிறப்பம்சமாகும்.

இறவாதான் ஈஸ்வரம்

இக்கோயில் காஞ்சியிலிருந்து சென்னை வரும் வழியில் காஞ்சியின் புறநகரில் கோணேரிக்குப்பம் என்ற இடத்தில் அமைந்துள்ளது. கிழக்கு நோக்கி அமைந்துள்ள இக்கோயில், கருவறை, அந்தராளம், மண்டபம் ஆகிய அமைப்புடன் காணப்படுகிறது. இக்கோயில் சுவர் முழுவதும் சிற்பங்களாகக் காட்சியளிக்கின்றன. தென்புற அந்தராளத்தில் கணபதி சிற்பமும், கருவறை தென்புறச் சுவரில் யோகத் தட்சணாமூர்த்தி சிற்பமும் காணப்படுகின்றன. கருவறைப் பின்புற மேற்குச் சுவரில் சிவதாண்டவழார்த்தி சிற்பமும், இதனின் வலப்புறத்தில் பிட்சாடனரும் இடப்புறத்தில் கஜசம்ஹாரமூர்த்தி உருவங்களும் உள்ளன. வடபுறச்சுவரில் பிரம்மா, கங்காதூர், காலசம்ஹாரர் சிற்பங்கள் அமைந்துள்ளன. மேலும் அந்தராளத்தின் வடபுறத்தில் உள்ள தூர்கை எட்டு கைகளுடன் சிம்மத்தின் மீது அமர்ந்திருக்கும் காட்சி சிறப்பானதாகும்.

இக் கோயில் (கி.பி: 8-ஆம் நூற்றாண்டு) இரண்டாம் நூற்றும் வர்மனான இராஜசிம்மன் காலத்தைச் சார்ந்தது. மேலும் காஞ்சிபுரத்தில் இராஜசிம்மன் காலத்திய பிறவாதான் ஈஸ்வரம், திரிபுராந்தகேஸ்வரம், மாதங்கேஸ்வரம் ஆகிய கோயில்களும் இதே அமைப்பில் அமைந்துள்ளன.

முக்தீஸ்வரம்

இரண்டாம் நந்திவர்மனின் அரசியார் தர்ம மகாதேவி தனது பெயரால் ‘தர்ம மகாதேவி ஈஸ்வரம்’ என்ற இக் கோயில் இம்மன்னனின் 28ஆவது ஆட்சியாண்டில் எடுத்தார். மேற்கு நோக்கி அமைந்துள்ள இக்கோயில் கருவறை மற்றும் அர்த்தமண்டப அமைப்புடன் காணப்படுகிறது. அர்த்த மண்டபத்தினுள் உள்ள நான்கு

தூண்களில் முதலில் உள்ள இரு தூண்கள் சிம்ம உருவத்தின் மீதும் மற்றவை சாதாரணத் தூண்களாகவும் உள்ளன. அர்த்தமண்டபத்தின் உட்புற வடக்குச் சுவரில் இராவண அனுக்கிருஹ மூர்த்தியும், தென்புறச்சுவரில் சிவ தாண்டச் சிற்பங்கள் புடைப்புச் சிற்பங்களாகவும் வடிக்கப்பட்டுள்ளன. சிவதாண்டவழூர்த்தி, சண்டிகேஸ்வரர் மற்றும் சிவபார்வதி உருவங்கள் தென்புறச்சுவரில் காணப்படுகின்றன.

இக்கோயிலின் வடபுற வெளிச்சுவரில் ஊர்த்துவ தாண்டவம், தூர்கை, சண்டேச்வர அனுக்கிருஹ மூர்த்தி, துவாரபாலகர், சுப்ரமணியர், அரிஹூரர், சூரியர் சந்திரர் ஆகிய சிற்பங்கள் உள்ளன. தென்புற வெளிச்சுவரில் அந்தகாசுரவத மூர்த்தி, யோக தட்சணா மூர்த்தி, உமாமகேஸ்வரர், கணபதி, யோகசனத்தில் சிவன், சிவன் உமையுடன் வீற்றிருத்தல் போன்ற உருவங்கள் செம்மையாக அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

இராஜசிம்மனின் மனைவி தர்மமகாதேவி 10 பட்டி நிலத்தினைத் தர்மமாஹஸ்வரம் எனப்படும் இக்கோயில் இறைவன் மாணிக்கதேவருக்குத் திருவுண்ணாழிகைப் புறமாகத் தானமளித் துள்ளார். இந்நிலத்தின் வருமானத்தைக் கொண்டு வழிபாடு செய்ய மூன்று நபர்களை நியமித்தும், இம்மூவர் பரம்பரையாகத் தொடரவும் ஆணையிட்டுள்ளார்.

முதலாம் இராஜேந்திரன் காலத்தில் ‘தன்மமாதேவி மாணிக்காஸ்வரம்’ என இக்கோயில் அழைக்கப்பட்டுள்ளது.

இக்கோயில், திருக்குறிப்புத் தொண்டர் என்ற நாயன்மாரின் புராணத்தோடு தொடர்புடையதாகும். இக்கோயிலின் எதிரிலுள்ள குளத்தின் நுழைவுவாயிலில் சுதை வடிவாகத் திருக்குறிப்புத் தொண்டரின் புராணம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

சித்தீஸ்வரர் கோயில்

காஞ்சிபுரம் பேரூந்து நிலையத்திற்கு அருகில் காமராசர் தெருவில் அமைந்துள்ளது இக்கோயில். இறைவனைச் ‘சித்தீஸர்’ மற்றும் ‘சித்தீஸ்வரர்’ என அழைக்கின்றனர். காஞ்சிப்புராணம் இவ்விறைவனை ‘மஞ்சள் நீர்க் கூத்தர்’ எனக் குறிக்கிறது.

காஞ்சிக் கோயில்களில் அமைந்துள்ள லிங்க வடிவங்களில் இக்கோயில் லிங்கமே மிகப் பெரியதாகும். ஆனால் ஆவடையார் இன்றி ரூத்திரபாகம் மட்டுமே காணப்படுகிறது.

இக்கோயில் கருவறை (உண்ணாழிகை), அர்த்தமண்டபம், மகாமண்டபம், முன் மண்டபம், நர்த்த மண்டபம், பலிபீடம், திருச்சுற்று ஆகிய பகுதிகளைக் கொண்டுள்ளது. இக்கோயில் இறைவனைத் தவிர ஏனையவை பிற்காலத்தில் எழுப்பப் பட்டவையாகும்.

வைகுண்டப் பெருமாள் கோயில்

“கறையுடை வாள்மற மன்னர்கெடக்கடல்
போல்முழங் கும்குரல் கடுவாய்ப்
பறையுடை பல்லவர் கோன் பணிந்தபர
மேச்சுர விண்ணக ரம்மதுவே”

என்று திருமங்கையாழ்வார் திருமொழி ஒன்பதாம் பாடவில் பாடியுள்ளார்.

இக்கோயில் இரண்டாம் நந்திவர்ம பல்லவனால் ‘பரமேச்வர விண்ணகரம்’ எனப் பெயரிட்டு திருமாலுக்கென எடுக்கப்பட்டது என்பதை இங்குள்ள கல்வெட்டோன்று தெரிவிக்கிறது. அதிட்டானம் தவிர மற்ற பாகங்கள் மணற் கல்லால் கட்டப்பட்டு, இங்குள்ள சிற்பங்கள் அனைத்தும் மணற் சிற்பத்தின்மீது சுதை பூசப்பட்டு வண்ணமிடப்பட்டதாகும். ஆனால் தற்போது சுதையும் வண்ணங்களும் இன்றியே காணப்படுகின்றன. இக் கருவறை விமானம் நான்கு தளங்களுடன் சிகரம் எண்பட்டை வடிவில் வடிக்கப்பட்டுள்ளது. இங்குள்ள கருவறை ஒன்றின் மீது ஒன்றாக மூன்று கருவறைகளைக் கொண்டதாகும். இதில் கீழ், இடை, மேல் தளங்களில் முறையே அமர்ந்த, கிடந்த, நின்ற கோலத்துடன் திருமால் காட்சியளிக்கிறார். இங்கு கலையம்சத்துடன் கூடிய பல்லவ சிம்மத் தூண்கள் தளத்தைத் தூங்கியுள்ளன. உட்புறச் சுவர்களில் பல்லவர்களின் வரலாற்றினை விளக்கும் வகையில் தங்களது முன்னோர்களின் போர், வெற்றி, முடிகுட்டு விழா ஆகிய நிகழ்வுகள் சிற்பங்களாக உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. பல்லவர்களின் கால வரிசை மற்றும் முதாதையர்களைப் பற்றி அறிந்து கொள்ள காசாக்குடி,

தண்டன் தோட்டம், பட்டத்தாள் மங்கலம், கொற்றங்குடி ஆகிய செப்புப்பட்டயங்கள் உதவுகின்றன. இங்கு அம்மூதாதையர்களின் வரலாற்று நிகழ்வுகளைச் சிற்பங்களாக அமைக்கப்பட்டிருப்பது சிறப்பாகும்.

பல பல்லவ மன்னர்களின் முடிகுட்டு விழா, ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பிருந்த ஆடை, அணிகலன்கள், அலங்காரங்களைச் சிறப்புற வெளிப்படுத்துகின்றன.

திருமாலுக்குரிய பரமேசவர விண்ணகரம் என்ற இக்கோயில் எழும்பியதையே சிற்பம் ஒன்று விளக்குகிறது. வரலாறு மற்றும் புராணக்கதைகள் கூறும் எழில் மிகு சிற்பங்கள் வடிக்கப்பட்டு வெசு பிரமிக்கும் வகையில் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது.

சொக்கீசர்

இக்கோயில் காமாட்சியம்மன் கோயிலருகே, வடக்கு மாடவீதியில் கிழக்கு நோக்கி அமைந்துள்ளது. காஞ்சி மாநகரில் முழுவதும் கற்றளியாக எடுக்கப்பட்டக் கோயில்களில் இச் சிறிய கோயிலும் ஒன்று. இக்கோயில் அதிட்டானம் முதல் சிகரம் வரை முழுவதும் கருங்கற்களால் உத்தமச் சோழனின் காலத்தில் எடுக்கப்பட்டதாகும்.

இக் கோயில் கருவறை, அர்த்தமண்டப அமைப்புடன் காணப்படுகிறது. ஒரு தளவிமானத்துடன் கிதிருப்வம், சிகரம் வடிவத்துடன் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. கிரிவத்தில் தெற்கே தெட்சணா மூர்த்தி, மேற்கே யோகநரசிம்மர், வடக்கே பிரம்மா ஆகிய உருவங்கள் உள்ளன. ஆனால் தேவகோட்டங்களில் தென்பகுதியில் மட்டும் கணபதி உருவம் காணப்படுகிறது.

இக்கோயிலைக் ‘கெளாஸி கேஸ்வரம்’ அழைக்கின்றனர். உத்தமச் சோழனின் 15-ஆவது ஆட்சியாண்டுக் (கி.பி. 985) கல்வெட்டுக் இக்கோயிலை ‘தெற்கிருந்த நக்கர்’ கோயில் எனக்குறிப்பிட்டுள்ளது.

சோழர் படைப்பிரிவில் மூத்தவாள்பெற்ற கைக்கோளன் அச்சன் சேனாச்சன் என்பவனிடம் காஞ்சிபுரம் நகர நிர்வாகிகள் 300 குழி நிலத்தினை விற்றுள்ளனர். இக்கோயிலிலுள்ள ‘கரிகாலப் பிள்ளையார்’ வழிபாட்டிற்காக அந்நிலத்தினையும் இக்கோயிலில் விளக்கெரிக்க 3 பழங்காசகளும் வழங்கியுள்ளான்.

இங்குள்ள கல்வெட்டில் ‘கரிகாலப் பிள்ளையார்’ எனக் குறிப்பிடுவது தென் பகுதி தேவ கோட்டத்தில் காணப்படும் பிள்ளையார் சிற்பமேயாகும். இப்பிள்ளையார் பத்மபீடத்தின் மீது லலிதாசனத்தில் நான்கு கரங்களுடன் காணப்படுகிறார். மேற்கரங்களில் அங்குசம் பாசமும், கீழ்க்கரங்களில் தந்தம், மோதகமும் ஏந்தியுள்ளார். தலையில் கரண்ட மகுடம் அலங்கரிக்கின்றது. இதன் பீடத்தின் கீழே எலி வாகனமும் அதனைக் கயிறைக் கட்டி இழுக்கும் இரு கணங்களும் சிறப்பாகச் செதுக்கப்பட்டுள்ளன.

உத்தமச் சோழனின் காலத்தில் எடுக்கப்பட்ட இக்கோயில் இடிந்த நிலையில் இருந்ததை தற்போது தமிழ்நாடு அரசுத் தொல்லியல் துறை முழுவதுமாகச் சீர்செய்து பாதுகாத்து வருகின்றது.

வைணவக் காஞ்சி

காஞ்சிபுரம் மிகவும் பழமைவாய்ந்த மற்றும் புகழ்பெற்று விளங்கிய நகரமாகும். அக்காலத்தில் சைவம், வைணவம், ஜௌனம், புத்தம் ஆகிய சமயங்களைச் சார்ந்த மக்கள் வாழ்ந்த சிறப்பான நகரமாகும். மேலும் சக்தி மற்றும் ஸ்கந்த வழிபாட்டுத் தலமாகவும், தொடர்ந்து இருந்து வருகிறது. இங்கிருந்த கடிகை (பல்கலைக் கழகம்) பல அறிய பெரிய அறிஞர்களை உருவாக்கியதாகும். இக்கடிகையிலிருந்து உருவான அறிஞர்கள் நாலந்தா பல்கலைக் கழத்திலும் பணிபுரிந்துள்ளனர். கடம்ப மன்னன் ‘மத்துரசர்மன்’ என்பவன் காஞ்சிக்கு வந்து வேதங்களைப் பயின்றுள்ளான். காஞ்சியை சிவகாஞ்சி, விஷ்ணு காஞ்சி, ஜினக்காஞ்சி எனப் பிரிக்கின்றனர். இவற்றில் ஜினக் காஞ்சி வேகவதி ஆற்றின் மேற்கு கரையில் அமைந்துள்ளது. இங்கு ஜினர்களுக்கான திருப்பருத்திக் குன்றத்தில் த்ரைலோக்கிய நாதர் மற்றும் சந்திரபிரபா கோயில்கள் உள்ளன. வைணவக் காஞ்சியில் சிறப்புமிக்க திருவெவங்கா, வரதராஜப் பெருமாள் மற்றும் அஷ்டபஜப் பெருமாள் கோயில்கள் உள்ளன. திருவெவங்கா என்றும் சொன்ன வண்ணம் செய்த பெருமாள் (யதோக்காரி) கோயிலைப் பற்றிப் பெரும்பாணாற்றுப்படை எனும் சங்க நூல்

“....நீடுகுலைக்

காந்தளங்கிலம்பிற் களிறுபடிந் தாங்குப்
பாம்பணைப் பள்ளி யமர்தோ னாங்கண்
வெயினுழை பறியாக் குயினுழை பொதும்பர்

**குறுங்காற் காஞ்சி சுற்றிய நெடுங்கொடிப்
பாசிலைக் குருகின் புன்புற வரிப்பு”**

என்கிறது.

நீண்ட பூங்கொத்துக்களுடைய காந்தள் அடர்ந்த அழகிய மலையிடத்தே யானைகிடந்தாற் போன்று பாம்பணையிலே துயில் கொண்டோனுடைய திருவெவங்காவின் கண், சூரிய கதிர் ஊடே சென்றறியாதெனவும் சூயில்கள் இலை நெருக்கத்தாலே நுழைந்து செல்லுவனவும் ஆகிய இளமரக்காவிடத்தே குறுகிய காலையுடைய காஞ்சி மரத்தினைச் சூழ்ந்துப் படர்ந்த நெடிய கொடியினையும் பசிய இலையினையும் உடைய குறுக்கத்தியின் பூக்கள்” என்பது இதன் பொருள்.

இப்பாடல் விளக்கத்திலிருந்து இறைவன் ‘பாம்பணைப் பள்ளியமரங்தோன்’ என்றும் அழைக்கப்பட்டானெனத் தெரிகிறது. இதுவே இவ்வூரைப் பற்றிக் கிடைக்கும் முதல் குறிப்பாகும்.

பொய்கையாழ்வார், பேயாழ்வார், திருமழிசையாழ்வார், நம்மாழ்வார், திருமங்கையாழ்வார் ஆகியோரால் பாடப்பெற்றது இத்தலமாகும். ‘பாந்தாட் பாழியிற் பள்ளி விரும்பிய வேந்தனைச் சென்று காண்டும் வெங்காவுளே’ எனப் பெரிய திருமொழி இவ்வூரினை வெங்கா எனக் கூறுகிறது.

**“ஆடவர்கள் எவ்வாறுகன்றோழிவார் வெங்காவும்
பாடகழு முரகழும் பஞ்சரமா - நீடியமால்
நின்றான் இருந்தான் கிடந்தான் இவ்வன்றோ
மன்றார் மதிட்கச்சி மாண்பு”**

யாப்-விருத்-மேற் 363

இப்பாடல் வரிகளால் திருவெங்கா மற்றும் காஞ்சியை மேலும் அறியமுடிகிறது.

முதலாம் பராந்தகன் காலத்தில் (கி.பி. 944) திருவெங்காவில் வேகவதிக்குக் குறுக்கே அணையாய்க் கிடந்தருளிய அனந்த நாராயண பரமஸ்வாமிக்கு 867 கழஞ்சுப் பொன் இவ்வூரார் கொடையளித்தனர்.

எண்கரத்து எம்பெருமான்

காஞ்சிபுரம் கடைத் தெருவில் ஆடிசன் பேட்டைக்கு அருகே ரங்கசாமி குளத்தருகில் எண்கரத்தானாய் திருமால் எழுந்திருக்கும் ‘அஷ்டபுஜப் பெருமாள்’ எனும் கோயில் அமைந்துள்ளது. மேற்கு நோக்கி அமைந்துள்ள இக் கோயிலில் இறைவன் அட்டபுயங்கரத் தோன் என்பானின் வலதுபுற நான்கு கரங்களில் சக்கரம், கட்கம், மலர், அம்பு ஆகியவையும், இடதுபுற நான்கு கரங்களில் சங்கு, வில், கேடயம், கதை ஆகியவை காணப்படுகின்றன.

பேயாழ்வார் மூன்றாம் திருவந்தாதியில் 99 மற்றும் 100-ஆம் பாடல்களிலும், திருமங்கையாழ்வார், பெரிய திருமடலில் 128-ஆம் பாடலிலும், மேலும் பெரிய திருமொழி கூடுதல் எட்டு வரை உள்ள பாடல்களிலும் இத்திருத்தலத்தை மங்களா சாசனம் செய்து பாடியுள்ளனர்.

முதலாம் இராஜேந்திரனின் 22 - ஆம் ஆட்சியாண்டுக் (கி.பி. 1034) கல்வெட்டு திருஅஷ்டபுஜகிரகத்து மகாவிஷ்ணு வழிபாட்டிற்காவும் விளக்கீரிக்கவும் நிலம் அளிக்கப்பட்டுள்ள செய்தியைக் கூறுகிறது. முதலாம் குலோத்துங்கன் காலத்தில் இவ்வூர் ‘இராஜ சுந்தரி சதுரவேதிமங்கலம்’ எனும் பிரம்மதேயமாக இருந்துள்ளது. திருவஷ்டபுஜ கிரகத்து நின்றருளிய பரமசுவாமி கோயிலில் உணவு தயாரிப்புக்குத் தேவையான பொருட்கள் வாங்க நிலம் தானம் வழங்கப்பட்டுள்ளது.

வரதராஜபெருமாள்

‘அத்தியூரான்’ என அழைக்கப்பட்ட இறைவன் பின்னாளில் வரதராஜ பெருமாள் மற்றும் அஸ்தகிரி என்ற பெயர்களால் வழங்கப்படுகிறார். முதல் மூன்றாழ்வார்களில் ஒருவரான பூதத்தாழ்வார் இவ்விறைவனைப் பாடியுள்ளார். 11-ஆம் நூற்றாண்டு வைணவ நூல்கள் ‘அத்தியூர்’ எனும் இவ்வூரினை ஹஸ்தகிரி (யான மலை) என்றழைக்கின்றன. அப்போது இறைவனை ‘வரதராஜபெருமாள்’, ‘அருளாளப் பெருமாள்’ என்ற பெயர்களால் அழைக்கப்படுகிறார். முதலில் உருவாக்கப்பட்ட இக்கோயில் இறைவன் அத்திமரத்தால் ஏற்படுத்தப்பட்டது எனக் கூறுகின்றனர். இக்கோயில் குளம் ‘அனந்த சரஸ்’, இதன் நடுவே உள்ள நீராழி மண்டபத்தின் மீது விமானம் காணப்படுகிறது.

முதல் திருச்சுற்றில் அத்திகிரி உள்ளது. இக்கோயில் கருவறை, அந்தராளம், மண்டபங்கள் என்ற கட்டட அமைப்புடன் காணப்படுகிறது. இருதளங்களுடன் சாலை வடிவில் விமானம் அமைக்கப் பட்டுள்ளது. கருவறையில் வரதராச பெருமாள் நின்ற நிலையில் காணப்படுகிறார். கருவறை, மண்டபம் ஆகியவை சோழர் காலக் கட்டட அமைப்பைக் கொண்டுள்ளது. கருவறையின் மேற்குப்புறம் யோகநாரசிம்மரின் சன்னதி குகை வடிவில் உள்ளது. இச்சுவரில் கல்வெட்டுகள் உள்ளன. முதலாம் இராஜாதிராஜனின் 32-ஆவது ஆட்சியாண்டு (கி.பி. 1050) கல்வெட்டு இவ்விறைவனைத் ‘திருவத்தியூர் ஆழ்வார்’ எனக் குறிக்கிறது.

முதலாம் குலோத்துங்கன் மற்றும் விக்கிரமச் சோழன் காலங்களில் இக்கோயில் விரிவடைந்தது. இரண்டாம், மூன்றாம் திருச்சுற்றுகளில் சோழ அரசில் அமைச்சராக் இருந்த நரலோக வீரனின் கல்வெட்டுகள் உள்ளன. இரண்டாம் திருச்சுற்றில் முதலாம் குலோத்துங்கனின் 9-ஆம் ஆட்சியாண்டுக் கல்வெட்டும் மூன்றாம் திருச்சுற்றில் 30, 31, மற்றும் 36-ஆவது ஆட்சியாண்டுக் கல்வெட்டுகளும் காணப்படுகின்றன இது திருச்சுற்றுமதில் கட்டப்பட்ட செய்தியைத் தெரிவிக்கிறது. மேலும் இக்கோயில் சமையலறையை நரலோக வீரன் கட்டியுள்ளான்.

இக்கோயிலில் கரியமாணிக்கப் பெருமாள் கோயில் விக்கிரம சோழனின் 11-வது ஆட்சியாண்டில் (கி.பி. 1129) எடுக்கப் பட்டது. கி.பி. 1212-இல் ஆணந்தாழ்வார் கோயிலும், கி.பி. 1236-இல் அபிஷேக மண்டபமும், இதே நூற்றாண்டில் பெருந்தேவித் தாயார் சன்னதியும் கட்டப்பட்டன.

சோழப் பேரரசு மூன்றாம் குலோத்துங்கனின் ஆட்சிக் காலத்திற்குப் பின் வலிமை குன்றத் தொடங்கியது. அப்போது பொத்தப்பிச் சோழன் காஞ்சியைத் தன்வசப்படுத்த முற்பட்டான். மேலும் ஹோய்சாளர்கள், பிற்காலப் பல்லவ மன்னர்கள் கோப்பெருஞ்சிங்கன் ஆகியோரும் வளர்ச்சிப் பெறத் துவங்கினர். விஜயநகரப் பேரரசு ஏற்பட்ட பின்னர் இப்பகுதி வளர்ச்சிபெறத் தொடங்கியது. விஜயநகரப் பேரரசு காலத்தில் கிழக்குப் பகுதி வாயிற் கோபுரம், கல்யாண மண்டபம், துலாபார மண்டபம், ஊஞ்சல் மண்டபம் ஆகியவை எடுக்கப்பட்டுள்ளன. கருமாணிக்க வரதருக்கும் இரண்டாம் திருச்சுற்றில் ‘விக்கிரமச் சோழனின் 11-ஆம்

ஆட்சியாண்டில் (கி.பி. 1129) இக்கோயில் எடுக்கப்பட்டு இவ்விறைவன் ‘விக்கிரம சோழ விண்ணகர ஆழ்வார்’ என அழைக்கப்பட்டுள்ளார். காலியூர் நாட்டிலிருந்த வில்வலம் எனும் ஊர் ‘அகளங்கன் நல்லூர்’ எனப் பெயரிடப்பட்டு இக்கோயில் வழிபாட்டிற்காகத் தேவதானமாக அளிக்கப்பட்டது.

மூன்றாம் குலோத்துங்கனின் 35-ஆம் ஆட்சியாண்டில் (கி.பி. 1212 - 13) கங்க மன்னன் சோழேந்திர சிம்ஹனின் மகன் சீயகங்கன் என்பவன் ஆனந்தாழ்வர் கோயிலைக் கற்றளியாக எடுப்பித்தான்.

திருப்பருத்திக்குன்றம்

காஞ்சிபுரம் தென்மேற்குப் பகுதியில் சிறப்புற்று விளங்கும் சமணத்தலம் ‘ஜினகாஞ்சி’ என அழைக்கப்பெறும் திருப்பருத்திக்குன்றமாகும். இத்தலம் கி.பி. 6-ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து சமண சமய முக்கியத்துவம் வாய்ந்த தலமாகத் திகழ்கிறது. பல்லவர் ஆட்சியின் போது தோற்றுவிக்கப்பட்ட மகாவீரர் கோயில் படிப்படியாக விரிவாக்கம் பெற்று வளர்ந்திருப்பதைக் காணலாம். இக்கோயில் சோழர் காலத்திலும், விஜயநகர மன்னர்களது ஆட்சியின் போதும், அதற்குப் பின்னரும் பல்வேறு தானங்களைப் பெற்றிருக்கிறது. இது இந்தியாவிலுள்ள நான்கு ‘வித்தியா ஸ்தானங்களுள்’ ஒன்றாகக் கருதப்பட்டு வந்திருக்கிறது.

வர்த்தமானர் கோயில்

திருப்பருத்திக் குன்றத்திலுள்ள வர்த்தமானர் கோயில் பெரிய அளவில் பல்வேறு கருவறைகளையும், மண்டபங்களையும் கொண்டு தற்போது விளங்குகிறது. இதில் மூலவராகிய மகாவீரர், புஷ்பதந்தர் மற்றும் தருமதேவி ஆகியோருக்கும், பத்மபிரபா, வசபூஜ்யர், பார்சுவநாதர் ஆகிய தீர்த்தங்கரர்களுக்கும் இரண்டு தொகுதிகளாகக் கருவறைகள், அர்த்தமண்டபங்கள், முகமண்டபங்கள் ஆகியவை காணப்படுகின்றன. முதற் தொகுதி கருவறைகளைக் (மகாவீரர், புஷ்பதந்தர், தருமதேவி) கொண்ட கட்டட அமைப்பினைத் திரைலோக்கிய நாதர் கோயில் எனவும், இரண்டாவது தொகுதியினைத் ‘திரிக்கடபஸ்தி’ எனவும் பொதுவாக அழைப்பது மரபாகும். இவை இரண்டிற்கும் பொதுவாக மகாமண்டபமும் அதனையுடுத்து பலிபீடம், மானஸ்தம்பம்

ஆகியவையும் காணப்படுகின்றன. இவையன்றி திருச்சுற்று மதிலை ஒட்டி பிரம்மதேவர், ரிஷிபநாதர் ஆகியோரது கருவறைகளும், ஐந்து மூனிவர்களுக்கெனத் தோற்றுவிக்கப்பட்ட மூனிவாச மண்டபங்களும், தானியச் சேமிப்பு அறையும் உள்ளன. திருச்சுற்று மதிலின் கிழக்குப் புறத்தில் அமைந்துள்ள வாயிலில் மூன்று நிலைகளைக் கொண்ட கோபுரம் காணப்படுகிறது.

திரைலோக்கிய நாதர் கோயில்

மகாவீரர், புஷ்பதந்தர், தருமதேவி ஆகியோரது கருவறைகள் கொண்ட கட்டட அமைப்பு திரைலோக்கியநாதர் கோயில் எனப்படும். இம்மூன்று கருவறைகளுள் காலத்தால் முந்தியது, மகாவீரர் கருவறையும் அதற்கு முன்பாக உள்ள அர்த்தமண்டபமும், முகமண்டபமும். இங்கு பல்லவ மன்னாகிய சிம்மவர்மனது ஆட்சிக் காலத்தில் (கி.பி. 556) முதன் முதலாக கோயில் கட்டப்பட்டிருக்கிறது. அப்போது மகாவீரருக்கு மட்டுமென கோயில் எழுப்பப் பட்டதால், இது வர்த்தமானீஸ்வரம் என அழைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அக்காலத்தில் இது கருங்கல் கட்டடமாகத் திகழவில்லை. செங்கல்லால் கட்டப் பெற்றிருக்க வேண்டுமெனத் தோன்றுகிறது. காலப்போக்கில் இது பழுதுபட்டதால், முதல் குலோத்துங்க சோழன் காலத்தில் (கி.பி. 1070-1120) புதியதாகத் திருத்தியமைக்கப் பட்டிருக்கிறது.

தற்போதுள்ள கருவறை வட்டவடிவ பின் புறத்தினைக் கொண்ட தூங்கானை மாட (கஜபிருஷ்டம்) அமைப்பில் உள்ளது. இது செங்கல், சுண்ணாம்புச் சாந்து ஆகியவற்றால் கட்டப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இதற்கு முன்பாக உள்ள அர்த்த மண்டபம், முக மண்டபம் ஆகியவை கருங்கல்லாலான அடித்தளத்தையும், மணற்கல்லாலான மேற்பகுதியையும் கொண்டு விளங்குகின்றன. இவை கி.பி. 11-ஆம் நூற்றாண்டுக் கலைப்பாணியில் மினிர்கின்றன. இந்த மண்டபங்களிலுள்ள தூண்களும், கல்வெட்டுகளும் முதல் குலோத்துங்கன் காலத்தவை.

சங்கீத மண்டபம்

திரைலோக்கிய நாதர் கோயில், திரிகூடபஸ்தி ஆகியவற்றின் முகமண்டபங்களுக்கு முன்பாக பெரிய அளவில் 61 அடி நீளமுள்ள மகாமண்டபம் கட்டப்பட்டிருக்கிறது. இதனைச் சங்கீத மண்டபம் என

அழைப்பது வழக்கமாகும். இதில் பல்வேறு அமைப்புகளைக் கொண்ட இருபத்தினான்கு தூண்கள் உள்ளன. இத்தூண்கள் அனைத்தும் விஜயநகரக் காலக் கலைப்பாணியில் திகழ்கின்றன. இந்த சங்கீத மண்டபத்தை இரண்டாம் புக்கன் என்னும் விஜயநகர மண்ணானது அமைச்சராகிய இருக்பா என்பவர் கி.பி. 1387 (அல்லது 1388) ஆம் ஆண்டு கட்டியதாக அறியவருகிறோம். இவரது சிற்பம் ஒன்று சங்கீத மண்டபத் தூண் ஒன்றில் செதுக்கப்பட்டிருப்பதைக் காணலாம். சங்கீத மண்டபத்தின் கூரையில் ஏராளமான ஓவியங்கள் தீட்டப் பட்டுள்ளன. கி.பி. 14-ஆம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்த ஓவியங்களுள் பெரும் பான்மையானவை மறைந்து விட்ட போதிலும், வாத்தமான மகாவீரரூபதைய வாழ்க்கை வரலாறு தொடர்புடைய சில சித்திரங்கள் மட்டும் எஞ்சியிருக்கின்றன. இவை காலம் செல்லச் செல்ல அழிந்தமையால், கி.பி. 17-ஆம் நூற்றாண்டில் நாயக்க அரசர்கள் ஆட்சிக் காலத்தில் மீண்டும் ஓவியங்கள் வரையப்பட்டிருக்கின்றன. இவ்வாறு இம் மண்டபத்தில் இரண்டு காலக் கட்டங்களைச் சார்ந்த ஓவியங்களைக் காணலாம்:

காவந்தண்டலம்

காஞ்சிபுரத்திலிருந்து உத்திரமேற்று செல்லும் சாலையில் செய்யாறு ஆற்றின் வடகரையில் இச்சிற்றூர் அமைந்துள்ளது. இவ்வூரில் பெருமாள் மற்றும் சிவன் கோயில்கள் உள்ளன. இவ்விரண்டு கோயில்களில் பெருமாள் கோயில் காலத்தால் முற்பட்டது.

லட்சமிநாராயண பெருமாள் கோயில் : இக்கோயிலில் காணப்படும் ஆறு கல்வெட்டுகளில் மூன்று கல்வெட்டுகள் பல்லவ மன்னன் கம்பவர்மன் காலத்தைச் சார்ந்தவை.

இக்கோயில் வேங்கை நாட்டு குன்றோரைச் சேர்ந்த மானசர்பன் என்பவனால் திருமாலுக்காக எடுக்கப்பட்டதாகும். இப்பணி கம்பவர்மனின் 14வது ஆட்சியாண்டில் (கி.பி. 883) நிறைவடைந்துள்ளது. மேலும் 18வது ஆட்சியாண்டில் (கி.பி. 887) மானசர்ப்ப விஷ்ணுகிரஹம் என்று இவனது பெயரால் அழைக்கப்பட்டுள்ளதை கல்வெட்டால் அறியலாம். இக் கோயில் மானசர்ப்பனால் கட்டப்பட்டது என்பதை இங்குள்ள கிரந்த கல்வெட்டொன்றும் தெரிவிக்கின்றது. இவ்விறைவன் ‘விஷ்ணு கிருக பெருமானடிகள்’

என்றழைக்கப்பட்டுள்ளார். அப்பொழுது இவ்வூர் ஊற்றுக்காட்டு கோட்டம் தாமணூர் நாட்டுச் சதுரவேதி மங்கலம் என்று அழைக்கப் பட்டுள்ளது.

பராந்தகச் சோழன் காலத்தில் சதுரவேதிமங்கலம் என்கிற காய்வாந்தண்டலம் என பெயர் மாற்றம் அடைந்துள்ளது. இவ்வூர் சபையார் ஏழு நாட்கள் நடைபெற்ற சித்திரைத் திருவோணத் திருவிழாவின்போது நூறு விளக்கெரிக்கவும் பதினாறு மத்தளம் கொட்டுபவதற்கும் ஏற்பாடு செய்தனர். மேலும் அவ்வேழு நாட்களிலும் உணவளித்துள்ளனர்.

சோழீஸ்வரர் கோயில் : சோழீஸ்வரம் என்றழைக்கப்படும் இச்சிவன் கோயில் கிழக்கு நோக்கிய கருவறை, அந்தராளம், முகமண்டம் ஆகிய கட்டட அமைப்பில் காணப்படுகிறது. பிரஸ்தரம், முதல் சிகரம் வரை தூங்கானை வடிவில் உள்ளது.

முதலாம் இராசேந்திரனின் 4-ஆவது ஆட்சியாண்டில் (கி.பி. 1016-17) இப்பகுதி நாடுவகை செய்கின்ற அதிகாரியான வைகூர் வல்லாளகண்டன் பிச்சன் என்பவன் தனது மன்னன் இராசேந்திர சோழன் பெயரால் ‘திருப் இராஜேந்திர சோழ ஈஸ்வரம்’ என்று பெயரிட்டு இக்கோயிலை எடுப்பித்துள்ளான். இச்செய்தியினை இவ்வூர் லட்சமி நாராயணர் கோயிலில் காணப்படும் கல்வெட்டால் அறிகிறோம். உத்தராயனம், தட்சிணாயனம், ஐப்பசி விசு, சித்திரை விசு ஆகிய திருவிழாவின் போது ஆராதனை மற்றும் உணவளிக்க வல்லாள கண்டன் நிலம் தானமளித்துள்ளான்.

முதலாம் குலோத்துங்கனின் இப்பகுதி அதிகாரியான மூவெந்தவோன் தலைமையில் இங்கு அதிகாரிகள் கூட்டம் நடைபெற்றுள்ளது. சோழமண்டலத்து கிளியூர் நாட்டு குறிச்சியைச் சார்ந்த கண்ணாள தேவனின் மனைவி பூங்கமலச் செல்வி என்பவள் இக்கோயில் வழிபாட்டிற்கு நிலமும், மூன்று சந்தி விளக்கு எரிக்கவும் வழிவகை செய்துள்ளாள். விக்கிரம சோழன் காலத்தில் இவ் விறைவன் திருவரைச்சாந்துறை ஆளுடையார் என அழைக்கப் பட்டுள்ளார்.

கூரம்

காஞ்சிபுரம் மாவட்டம், காஞ்சிபுரம் வட்டத்தில் அமைந்துள்ள ஊர். இவ்வூர் பல்லவர் காலத் தொன்மை மிக்கது. பல்லவ மன்னன் முதலாம் பரமேசுவரவர்மனால் வெளியிடப்பட்ட மிகவும் புகழ் வாய்ந்த கூரம் செப்பேடு இவ்வூரில் தான் கண்டெடுக்கப்பட்டது. இது தற்போது சென்னை, அரசு அருங்காட்சியகத்தில் உள்ளது. இவ்வூரில் முதலாம் பரமேசுவர வர்மன் கி.பி. 679-இல் வித்யா வினீத பல்லவ பரமேசுவர கிருஹம் என்ற கோயிலை எடுப்பித்தான். இக்கோயில் பல்லவர் காலக் கட்டடக் கலைப் பாணிக்குச் சான்றாகத் திகழ்க்கிறது. இதன் அடித்தளம் அரைவட்ட (கஜபிரஷ்ட) வடிவுடையது. பாம்பினைக் கரத்தில் பற்றிய ஊர்த்துவ ஜானு நடனமாடும் கூரம் நடராஜர் திருமேனி புகழ் பெற்றது.

சிவன் கோயிலில் மொத்தம் ஒன்பது கல்வெட்டுகள் உள்ளன. அவற்றில் இரண்டாம் நந்திவர்மன், நிருபத்துங்க வர்மன், முதலாம் ராஜராஜ சோழன் ஆகிய மன்னர்களின் கல்வெட்டுகள் குறிப்பிடத்தக்கனவே. அவை கோயிலிலுள்ள தெய்வங்களுக்குப் பூஜைகள் நடத்தத் தானங்கள் அளித்த செய்தியைக் குறிக்கின்றன. மேலும் கூரம் செப்பேடு கோயில் கண்காணிகளாக இரண்டு பிராமணர்கள் கோயிலில் வழிபாடுசெய்ய அமர்த்தப்பட்டார்கள் என்றும் கூரத்திலுள்ள விளைநிலங்களில் 25 கூறுகளில் 2 கூறுகள் மேற்படி பிராமணர்களுக்குக் கொடையளித்த செய்தியைக் கல்வெட்டு கூறுகிறது.

கோயிலில் உள்ள மண்டபத்தில் “மகாபாரதம்” படிக்க கொடையளித்த செய்தியை அறிகிறோம். அடுத்துச் சிவன் கோயிலில் உள்ள மண்டபத்தை தினமும் தண்ணீர் விட்டுக் கழுவுவதற்கும், விளக்கு எரிக்கவும் தானமளித்த செய்தியைக் குறிக்கிறது.

கோவிந்தவாடி

காஞ்சிபுரத்திலிருந்து 15கி.மீ தொலைவிலும் திருமால்பூர் இரயில் நிலையத்திலிருந்து 2 கி.மீ. தொலைவிலும் அமைந்துள்ளது இவ்வூர். இங்குள்ள கைலாசநாதர் சன்னதி கிழக்கு நோக்கியும் கோயிலின் நுழைவு வாயில் தெற்கு நோக்கியும் உள்ளன. இக்கோயிலில் தென்புறக் கோட்டத்திலிருக்கும் தென்முகக்

கடவுளான தெட்சணாழர்த்திக்கு அர்த்தமண்டபத்திலே தனிச் சன்னதி எடுக்கப்பட்டுள்ளது. இக் கோயில் அர்த்தமண்டபத் தூணில் முதலாம் இராஜேந்திர சோழனின் 9-ஆம் ஆட்சியாண்டு கல்வெட்டுக் காணப்படுகிறது. ‘சங்ததிர சிகாமணிபுரம்’ எனும் தக்கோலம் கோயில் இறைவன் திருஷ்டல் ஆண்டாருக்கு விளக்கிரிக்க 96 ஆடுகள் தானமளிக்கப்பட்டுள்ளது. மேலும் திருஷ்டல் ஆண்டாருக்குப் பூசைக்கு மலர் அளிக்கவேண்டி 6 காசுகள் தானமாகக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

தாங்கி

வழிபோக்கர் மண்டபம் : சென்னையிலிருந்து 70 கி.மீ. தொலைவில் வாலாஜாப் பேட்டை வழியாகக் காஞ்சிபுரம் செல்லும் சாலையில் தாங்கி என்னும் ஊர் அமைந்துள்ளது. இவ்வூரில் சாலை ஓரத்தில் கருங்கல் மண்டபம் ஒன்று உள்ளது. இது வழிப்போக்கர் மண்டபம் என்று அழைக்கப்படுகிறது. இது கி.பி. 18-ஆம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்தது. இம்மண்டபம் இரண்டு பகுதிகளாகக் காணப்படுகிறது. மண்டபத்தின் பின்புறச் சுவரில் நடுவில் அனுமன் உருவமும், சுவரின் மேற்பகுதியில் விதானத்தையொட்டி கஜலட்சுமி உருவமும் உள்ளன. உட்புற மண்டபத்தின் விதானத்தின் நடுப்பகுதியில் நன்கு செதுக்கப் பட்டுள்ள அழகிய சினிகளின் உருவங்கள் மலரை கொத்துவது போன்று புடைப்புச் சிற்பங்களாகச் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. இம்மண்டபத்தைப் பல வரிசைகளில் தூண்கள் அலங்கரிக்கின்றன. இத்தூண்களில் திருமாலின் அவதாரங்களும், சிவபெருமானின் பல்வேறு வடிவங்களும் செதுக்கப் பட்டுள்ளன.

உட்புற மண்டபத்தின் மேற்குச் சுவரில் ஒரு கல்வெட்டு காணப்படுகிறது. கல்வெட்டை ஆதாரமாகக் கொண்டு இந்த வழிப்போக்கர் மண்டபம் கி.பி. 1777 இல் தித்தர் செட்டி, முக்கர் செட்டி என்பவர்களால் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் அறிய முடிகிறது. இதைத் தமிழ்நாடு அரசு தொல்லியல் துறை வரலாற்றுச் சின்னமாகப் பாதுகாத்து வருகிறது.

தாமல்

காஞ்சிபுரத்தின் வடமேற்கே 14கி.மீ. தொலைவில் இவ்வூர் உள்ளது. தாமல் மற்றும் அதனைச் சுற்றியுள்ள அக்காபுரம், பரந்தூர் ஆகிய ஊர்களில் கற்காலக் கருவிகள் கண்டெட்டுக்கப்பட்டன. எனவே இப்பகுதி கற்காலம் முதல் மக்கள் வாழ்விடமாக இருந்து வருகின்றது என்பதை அறியமுடிகிறது. சங்க காலத்திலும் இவ்வூர் இப்பெயர் பெற்றிருந்ததை தாமல் தமப்ப கண்ணனார் என்ற சங்ககாலப் புலவரின் பெயரால் விளங்கலாம். பல்லவர் மற்றும் சோழர் காலக் கல்வெட்டுகளில் இவ்வூர் ‘தாமர் கோட்டம்’ என்றழக்கப்பட்டது விருந்து இது ஒரு கோட்டத்தின் தலைநகராக இருந்துள்ளது தெரிகிறது. இவ்வாறு வரலாற்றுப் பின்னணி உடைய இவ்வூரில் பல்லவர் மற்றும் சோழர் காலத்தைச் சேர்ந்த கோயில்கள் எதுவும் இல்லையென்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

தாமலில் ‘வராஹீஸ்வரர்’ என்ற சிவன் கோயிலும், ‘தாமோதரப் பெருமான்’ என்ற திருமால் கோயிலும் உள்ளன. இவ்விரு கோயில் களும் விஜயநகரக் காலத்தைச் சேர்ந்தவையாகும் மேலும் வராஹீஸர் கோயிலில் மூன்று கல்வெட்டுகளே உள்ளன.

இக்கல்வெட்டுகள் மூலம் இவ்வூர் தாமல் என்றும் இவ்வூர் இறைவன் திருப்பன்றீஸ்வரமுடய தம்பிரனார் என்றும் கிருஷ்ண தேவராயர் மற்றும் அங்கத்தேவராயர் காலத்திலும் இப்பெயராலே அழைக்கப்பட்டுள்ளனர் என்பதும் தெரிகிறது. ‘திருப்பன்றீஸ்வரமுடைய தம்பிரனார் என்பதை ‘வராக்ஷஸ்வரர்’ என்ற வடமொழிப் படுத்திப் பெயர் மாற்றம் செய்யப்பட்டுள்ளது.

கிருஷ்ணதேவராயரின் ஆட்சியின் போது (கி.பி. 1524) இக்கோயில் இறைவனுக்கு வழிபாடும், திருப்பணியும் நடைபெற வேண்டி அனந்தாழ்வார் பிள்ளை என்பவர் உபயமாகப் புங்கள்கீர்த்தியார் நமசிவாயரிடம் தாமர் என்ற ஊரின் பிடாகையான (புறப்பகுதி) புறகால் கிராமம் மடப்புறமாக விடப்பட்டது. ‘புறகால்’ என்ற கிராமம் தற்போது ‘காலூர்’ என்றழக்கப்படுகிறது. அச்சத்தேவராயர் காலத்திலும் (கி.பி. 1537) இதேபோன்று ‘மேலை வெண்பாக்கம்’ என்ற கிராமமும் மடப்புறமாக அளிக்கப்பட்டுள்ளது.

கி.பி. 1871-இல் இவ்வூரில் உள்ள மாரியம்மன் கோயில் கட்டி முடிக்கப்பட்டபோது இவ்வூர் தச்ச வீராசாமியின் மகன் அரிமுத்து

என்பவன் இக்கோயில் நிலைக்காலைத் தானமாகக் கொடுத்துள்ளதை இங்குள்ள கல்வெட்டால் அறியலாம்.

திருப்புட்குழி

சென்னை-வேலூர் நெடுஞ்சாலையில் பாலுசெட்டி சுத்திரத்திலிருந்து 1கி.மீ தொலைவில் திருப்புட்குழி என்ற இவ்வூர் உள்ளது. இங்குள்ள விழுயராகவப் பெருமாள் கோயில் இறைவன் கிழக்கு நோக்கி அமர்ந்தநிலையில் காணப்படுகிறார். இவ்விறை வனின் வலது தொடை மீது ஜடாயுவை வைத்து சம்காரம் செய்யும் நிலையில் காணப்படுகிறது. ‘ஜெயங்கொண்ட சோழமண்டலத்து தாமர் கூற்றத்து தாமர் நாட்டு சித்திரமேழி திருப்புக்குழி நாயனார் கோயில்’ என்று இக்கோயில் அழைக்கப்பட்டுள்ளது. திருமலைக் கூற்றத்து துஞ்சலூர் பல்லவரையன் என்பவன், இக்கோயிலில் ஆழ்வார்கள் திருமேனிகளை நிறுவி, வழிபாட்டிற்காக தயிர்பாக்கம் என்ற ஊரினைக் கொடையாக வழங்கினான். குலோத்துங்க சம்புவராயன் வீரசோழன் என்ற அதிகாரி, அவனது பிறந்தநாளான ஆயில்ய நடசத்திர நன்னாளில் வீரச்சம்பன் சந்தி ஏற்படுத்தி இக்கோயிலில் ஆவணித் திருநாள் விழா நடத்திட படுவூர் கோட்டத்து ‘படுவூர்’ ஊரினைத் தானமாக வழங்கினான். பெருமாள் குலசேகரனின் நலனிற்காக எடுத்த கையழகியான் பல்லவராயர் எனும் அதிகாரி இக்கோயிலின் முன்மண்டபத்தைக் கட்டியுள்ளான்.

மாசாந்தி நாட்டு வைணவர்கள் இக்கோயிலுக்குச் சேனை முதலியார் திருமேனியை வழங்கியுள்ளான். ‘இராஜவிபாடன்’ மற்றும் ‘கண்டார்கண்டன்’ என இரு நில அளவு கோல்கள் இக்கோயில் சுவற்றில் வெட்டப்பட்டுள்ளன. நித்தவிநோத நல்லூர் எனும் தாமரைச் சேர்ந்த முக்கணதேவன் சனப்பிள்ளை என்பவன் ‘வாழமந்த பெருமாள்’, ‘நித்தவிநோதச் செல்வர்’ ஆகிய இரு திருமேனிகளை இக்கோயிலில் எடுப்பித்துள்ளான். நந்தை பாக்கத்தைச் சேர்ந்த தேவப்பெருமாள் சரணதேவன் என்பவன் ‘திருமங்கை ஆழ்வார்’ திருமேனி வைத்துள்ளான். மேலும் ‘பெருமாள்’, ‘இளைய பெருமாள்’, ‘நாச்சியார்’ ஆகிய திருமேனிகளை மாமனூரைச் சார்ந்த கோமடத்து அருளாளப்பெருமாள் எனும் தியாகப்பெருமாள் தாசன் என்பவன் இக்கோயிலில் எடுப்பித்துள்ளான்.

தென்னேரி / திரையனேரி

காஞ்சிபுரத்திலிருந்து - வாலாஜாபாத் சாலையில் வாலாஜாபாத்திலிருந்து திருப்பெரும்பெதூர் செல்லும் வழியில் வடக்கே 4 கி.மீ. தொலைவில் உள்ளது. சங்ககால மன்னன் திரையனால் ஏற்படுத்தப்பட்ட ஏரி என்பதால் திரையனேரி என்று பெயர்பெற்றது. பின்னாளில் இது தென்னேரி என மருவியுள்ளது.

தென்னேரி கந்தளீஸ்வரர் கோயில்

இது ஊரின் ஒதுக்குப்புறத்தில் உள்ளது. இக்கோயில் கருவறை, அர்த்தமண்டபக் கட்டட அமைப்புடன் காணப்படுகிறது. மேலும் இக்கருவறை விமானம் செங்கல் மற்றும் சுதையால் கட்டப்பட்ட தாகும். கருவறை கோட்டங்களில் தெற்கே தென்முகக் கடவுளான தெட்சணாழர்த்தியும், மேற்கே விஷ்ணுவும், வடக்கே பிரம்மா ஆகிய உருவங்களும் உள்ளன. அர்த்தமண்டபத்தின் வடக்கு, மற்றும் மேற்குப் பகுதியில் தலா மூன்று தேவகோட்டங்கள் இருப்பினும் தென்பகுதியில் மட்டுமே தூர்கை சிற்பம் உள்ளது.

இக்கோயிலில் காணப்படும் ஐந்து கல்வெட்டுகளில் நான்கு கல்வெட்டுகள் முதலாம் இராஜராஜன் காலத்தியவை. மற்றொரு கல்வெட்டு வீரராஜேந்திரனின் கல்வெட்டாகும்.

இராஜராஜனின் 11-ஆம் ஆட்சியாண்டுக் கல்வெட்டு உத்தம சோழிஸ்வரத்து ஆழ்வார் கோயில் வழிபாட்டிற்குத் தேவையான செப்புப் பாத்திரங்கள் மற்றும் வழிபாட்டிற்காக நிலம் தானமளிக்கப்பட்ட செய்தியைக் கூறுகிறது. “கண்டராதித்த தேவர் பிராட்டியார் உத்தமச் சோழனைத் திருவயிற்றில் வைத்தருளிய பிராந்தகன் மாதேவியார் செம்பியன் மாதவியார் ஆன உடைய பிராட்டியார்”என்ற கல்வெட்டுக் குறிப்பால் இக்கோயில் உத்தமச் சோழனின் நினைவாக அவரது தாயார் செம்பியன் மாதேவியால் எடுக்கப்பட்ட கோயில் என்பது புலனாகிறது. இவ்வூர் ‘உத்தமச்சோழ சதுரவேதிமங்கலம்’ எனவும் பெயரிடப்பட்டுள்ளது.

கண்டராதித்தனின் மனைவி செம்பியன் மாதேவியால் எடுக்கப்பட்ட பல கோயில்களில் இதுவும் ஒன்று என்பது குறிப்பிடத் தக்கதாகும்.

இவ்வரசியின் வேலையாள் வீரசோழன் சூரியன் என்பவன் உத்தம சோழஸ்வரம் கோயிலில் அரை விளக்கு வைக்க 45 ஆடுகளைத் தானமளித்துள்ளான். இராஜராஜனின் ஆட்சிக்காலத்தில் இவ்வூரில் பயிரிடப்பட்ட கழகு(பாக்கு)த் தோட்டத்திற்கு வரிவிதிக் கும்போது முதல் பத்து ஆண்டுகளுக்குப் பாதியளவு வரியும், பத்தாண்டுகளுக்குப் பிறகு முழுவரியும் செலுத்த வேண்டும் எனக் கல்வெட்டொன்று கூறுகிறது. அதேபோல் வாழைப்பயிரிடும் போது வாழை குலை விடும்வரை பாதியளவும் பின்னர் முழுவரியும் செலுத்த வேண்டும். இக்கோயிலில் சபை கூடும் மண்டபத்திற்கு ‘இராஜராஜ மண்டபம்’ என பெயரிட்டுள்ளனர்.

தென்னோரி - ஆபத்சகாயேஸ்வரர்

இக்கோயில் பிற்காலச் சோழர் காலத்தில் எழுப்பப்பட்ட கோயிலாகும். முதலாம் குலோத்துங்க சோழனின் 33-ஆவது ஆட்சியாண்டில் இவ்விறைவன் ‘அநந்தஸ்வரமுடைய மாதேவர் என்ற பெயர்பெற்றிருந்தார். வேலன் சங்கரன் என்பவன் அர்த்தசாம பூசைக்கு உணவளிக்க நிலம் தானமளித்துள்ளான். முதலாம் இராஜராஜன் ஆட்சியில் இவ்வூர் உத்தம சோழச் சதுரவேதிமங்கலம் என்றும், முதலாம் குலேத்துங்கனின் 41-ஆவது ஆட்சியாண்டில் (கி.பி. 1111) ‘திரையனூர் ஆன குலோத்துங்க சோழச் சதுரவேதிமங்கலம்’ என்றிருந்த இவ்வூரின்பெயர் இதே மன்னனின் 46-வது ஆட்சியாண்டில் (கி.பி. 1116) ‘தென்னோரி ஆன குலோத்துங்கச் சோழச்சதுர வேதிமங்கலம்’ எனப் பெயர் மாற்றமடைந்தது குறிப்பிடத் தக்கதாகும். மதுராந்தகப் பொத்தப்பிச் சோழனின் முகவரான இருசப்பராசர் திக்கராசர் இவ்வூர் ஏரியினைச் சுத்தப்படுத்தும் சம்பந்தப் பெருமாள் என்பவனுக்கு ஒரு வேலி நிலம் வரி நீக்கி வழங்கியுள்ளான். இச்சிற்றரசனின் காலத்தில் இவ்வூர் ‘திரையனூர்’ என்றும் இங்குள்ள ஏரி ‘தென்னோரி’ என்றும் அழைக்கப்பட்டுள்ளதை கல்வெட்டால் அறியமுடிகிறது.

தென்னோரி விஜூயநாராயணப் பெருமாள்

திரையனூர் புறப்பகுதியில் இருந்த தானவமுராரி சதுரவேதி மங்கலத்து கிராம நிர்வாகத்தினர் மற்றும் கணக்கரிடம் 1 காணிநிலம் விஜூயநாராயண பெருமாளுக்குத் தானமாக அளிக்கப்பட்டுள்ளது.

இவ்வூர் கந்தளீஸ்வரர் கோயிலில் காணப்படும் முதலாம் இராஜராஜனின் 12-ஆவது ஆட்சியாண்டு கல்வெட்டொன்று இவ்வூர் உத்தமச் சோழ சதுர் வேதிமங்கலத்து மகாசபையினர் மும்முடிச் சோழ விண்ணகராழ்வார் கோயில் முன்மண்டபத்தில் கூடியிருந்தனர் என்ற செய்தியின் மூலம் இப்பெருமாள் கோயில் முதலாம் இராஜராஜன் காலத்திலேயே இருந்ததுள்ளது என்பதை அறியலாம். மேலும் இராஜராஜனின் சிறப்புப் பெயர்களில் ஒன்றான ‘மும்முடிச் சோழன்’ என்ற பெயரிலே இவ் இறைவன் பெயர் அழைக்கப்பட்டது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

நவாசிப் பேட்டை

வாலாஜா பேட்டையிலிருந்து காஞ்சிபுரம் செல்லும் சாலையில் ஏகனாம் பேட்டையில் வடக்கே நவாசிபேட்டை என்ற இச்சிற்றூர் உள்ளது. இவ்வூரில் சிதிலமடைந்த காசி விசுவநாதர் கோயிலிலுள்ள மடப்பள்ளி செங்கற்களால் கட்டப்பட்டிருக்கிறது. மடப்பள்ளி செங்கல் சுவரில் 18-ஆம் நூற்றாண்டு எழுத்தமைதியைக் கொண்ட கல்வெட்டொன்று காணப்படுகிறது. இக்கல்வெட்டு, நவாசிப் பேட்டை விசுவநாத சுவாமிக்கு முனியன் என்பவன் திருப்பணி செய்வித்ததைத் தெரிவிக்கிறது.

செங்கல்லில் கல்வெட்டு காணப்படுவது இவ்வூரில் மட்டுமே என்பது சிறப்புக்குரியதாகும்.

நெல்வாய்

காஞ்சிபுரத்திலிருந்து வடக்கே பரந்தூர் செல்லும் சாலையிலிருந்து பிரியும் வழியில் கிழக்கே சுமார் 12 கி.மீ. தொலைவில் உள்ளது. இவ்வூரில் உள்ள கி.பி. 1863 ஆம் ஆண்டு கல்வெட்டில் நெல்வாய் மற்றும் தண்டலம் கிராமத்தார்களிடையே ஏற்பட்ட தண்ணீர் பிரச்சினை முடிவிற்கு கொண்டு வரப்பட்டுள்ளது பற்றி கூறப்பட்டுள்ளது.

பழையசீவரம்

செங்கல்பட்டு - காஞ்சிபுரம் பாதையில் 15.கி.மீ தொலைவில் பழைய சீவரம் என்ற இவ்வூர் உள்ளது. இவ்வூரில் உள்ள சிறிய மலை மீது மேற்கு நோக்கி லட்சுமி நரசிம்மர் கோயில் அமைந்துள்ளது.

இக்கோயிலில் காணப்படும் கல்வெட்டுகளில் காலத்தால் முற்பட்டது இதலாம் குலோத்துங்கச் சோழனின் 10-ஆவது ஆட்சியாண்டுக் (கி.பி. 1080-1) கல்வெட்டாகும். இக்கல்வெட்டு சீயபுரம், இராஜேந்திர சோழ விண்ணகர் சிங்கப்பிரானாழ்வார் கோயிலுக்கு வாரியம்பாக்கம் ஊரில் இருந்த சில நிலங்களைத் தானமாக அளித்த செய்தியைக் கொடுக்கின்றது. கி.பி. 1080-இல் இவ்வூர் 'சீயபுரம்' என்றும் இக்கோயில் இராஜேந்திர சோழவிண்ணகர் என்றும் தற்போதுள்ள லட்சமி நரசிம்மர் என்ற இறைவனின் பெயர் சிங்கப்பிரானாழ்வார் எனத் தமிழிலும் வழங்கப்பட்டுள்ளது என்றும் தெரிகிறது. சேதிராயன் என்பவன் இக்கோயில் இறைவனை மீண்டும் நிர்மாணித்து வழிபாடு தொடர 'வைகாஸன காணி' என்னும் பெயரில் நிலம் தானமளித்துள்ளான். இதனை அருளாளப் பெருமாள் எனும் விக்கிரம சோழப் பிரம்மராயன் என்ற அதிகாரி முறையீட்டின் பேரில் மன்னன் கோனேரினமை கொண்டான் இதற்கான உரிமையை வழங்கியுள்ளான். அப்போது இறைவன் பெயர் 'திருமாலிருஞ் சோலை' எனவும் இவ்வூர் 'சீயபுரம்' எனும் திரிபுவனவீரச் சதுர்வேதி மங்கலம்' என்றும் இருந்துள்ளது. இக்கோயிலில் திருப்பலி (உணவு படைத்தல்) நிகழ்ச்சியின் போது இசை அமைக்கும் ஏழு நபருக்கு நிலம் தானமாக அளித்துள்ளனர். ஏரிவாரியம் அமைத்து ஏரியினைக் கண்காணித்துள்ளனர்.

புள்ளலூர்

புள்ளலூர் என்ற இவ்வூர், வரலாற்றுச் சிறப்புவாய்ந்த ஊராகும். பல்லவ மன்னர்களில் பெருமையும் புகழும் வாய்ந்த முதல் மன்னன் மகேந்திரவர்மன் ஆவான். ஆரிய வர்த்தத்தை நிறுவி மிகப்பெரிய நிலப்பரப்பை ஆண்ட ஹர்ஷரை சாஞக்கிய மன்னன் இரண்டாம் புலிகேசி தோற்கடித்தான். இச்சிறந்த வீரனான இரண்டாம் புலிகேசி காஞ்சி மீது படையெடுத்து வந்தான். கி.பி. 616 ஆம் ஆண்டு இரண்டாம் புலிகேசியை முதலாம் மகேந்திரவர்மன் தோற்கடித்து விரட்டியது இப் புள்ளலூரில் நடந்த போரிலேதான். நிகரற்ற தோள் வலிமையுடைய மகேந்திரவர்மன் போரில் வென்ற இடம் இவ்வூராகும். இப்போர்ச் செய்தியினை காசாக்குடிச் சாசனம் கூறுகிறது.

புள்ளலூரில், கைலாசநாதர் மற்றும் இராகவப் பெருமாள் ஆகிய கோயில்கள் உள்ளன. இவற்றில் கைலாசநாதர் கோயிலில் உள்ள

காமாட்சியம்மன் கோயிலில் கல்வெட்டுகள் காணப்படுகின்றன. இங்குள்ள கல்வெட்டுகள் பெருமாள் மற்றும் கைலாசநாதர் கோயில்களுக்குரியதாகும். இக்கோயில்கள் பழுதடைந்ததாலோ அல்லது பிரித்துக் கட்டும்போதோ காமாட்சியம்மன் கோயிலில் வைத்துக் கட்டப்பட்டுள்ளன என்பதை அறியமுடிகிறது. பிற்காலச் சோழர் காலத்தில்தான் அம்மனுக்கென்று தனிச் சன்னதி எடுக்கும் வழக்கம் உருவானது என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். எனவே பிற்காலத்திலேயே இக்கோயில் பிரிக்கப்பட்டு தற்போதைய அமைப்பில் உருவாக்கப்பட்டிருக்கும்.

காமாட்சியம்மன் கோயில் சுவரில் காணப்படும் முதலாம் பராந்தகணான மதுரை கொண்ட பரகேசரியின் 34ஆம் ஆட்சியாண்டுக் (கி.பி. 941) கல்வெட்டே காலத்தால் முற்பட்டதாகும். இக்கல்வெட்டு, எயிற்கோட்டம் புல்வேலூரில் உள்ள திருவயோத்தி பெருமாள் கோயிலுக்கு அரசியார் ஜெய புவன - சுந்தரமணியார் நந்தா விளக்கு வைக்க 10 கழஞ்சு பொன் அளித்துள்ள செய்தியைத் தெரிவிக்கிறது.

இக்கல்வெட்டு இவ்வுரிலிருந்த அயோத்திப் பெருமாள் கோயிலுக்கு தானமனிக்கப்பட்ட செய்தியை தருகின்றது. மேலும், இதேபோன்று திரு அயோத்திப் பெருமாள் கோயிலில் பாரதம், இராமாயணம், புராணங்கள் பற்றிச் சொற்பொழிவு நடத்தியவருக்குப் “பாரதவிருத்தி” என்ற பெயரில் நிலம் தானமனிக்கப்பட்டதாக இரண்டாம் இராஜேந்திரனின் கல்வெட்டு வெளிப்படுத்துகிறது. புல்வேலூர் ஊராரிடமிருந்து மதுராந்தக சதுர்வேதிமங்கலத்து ஆளுங்கண உறுப்பினர் ஒருவரின் மனைவி நிலம் ஒன்றினை வாங்கி ‘பாரத விருத்தி’யாக அளித்துள்ளாள்.

பரமேஸ்வர சதுர்வேதிமங்கலம் என்ற இவ்வூர் சம்வத்சர வாரிய பெருமக்கள் மற்றும் மன்னனின் அதிகாரி இருவர் உட்பட அனைவரும் கூடி முன்பு தேவதானமாக அளித்த நிலத்தை வாங்கி மீண்டும் தேவதானமாக அளித்துள்ளனர். இக்கோயிலின் வடக்கு மற்றும் மேற்குப் பகுதியில் மதிற்சுவரைச் சுற்றி நந்தவனம் அமைக்க முடிவெடுத்துள்ளனர். மேலும் இக்கோயில் வழிபாடு சரியாக தொடரவில்லையெனில் இக்கோயில் சிவபிராமணர்களுக்குத் தண்டம் வசூலிக்கப்படும் எனவும் இக்கூட்டத்தில் முடிவெடுத்ததாக முதலாம் இராஜராஜனின் 5-ஆம் ஆட்சியாண்டுக் (கி.பி. 990) கல்வெட்டு விவரிக்கிறது.

இதற்கு அடுத்த ஆண்டும் இதேபோல் அனைவரும் கூடி சிவப்பிராமணர்கள் சரியாக விளக்கெரிக்கவில்லை என அதிகாரியிடம் புகார் அளித்தனர். இனி இதுபோல் தொடருமானால் கால் கழுஞ்சுப் பொன் தண்டமாக ஊர்நிர்வாகிகள் மற்றும் வர்கிய உறுப்பினர்கள் நேரடியாகச் சிவப்பிராமணர்களிடம் வசூலிக்க வேண்டும் என அதிகாரிகள் உத்திரவிட்டுள்ளனர்.

பெருமாள் கோயில் கல்வெட்டொன்றில் இவ்வூர் திருவேயோத்திப் பெருமாள் மற்றும் தண்டலத்துப் பெருமாள் கோயில் களில் விளக்கெரிக்க 6 கழுஞ்சு பொன் வழங்கப்பட்டுள்ளன. இறைவனுக்கு உணவு படைக்க, வெற்றிலை, பாக்கு, விளக்கு வைத்த போன்றவற்றிற்கு உரிய ஏற்பாடு செய்யப்பட்டதாக மற்றொரு கல்வெட்டு கூறுகிறது.

மாகறல்

காஞ்சிபுரத்திலிருந்து உத்திரமேற்கு செல்லும் சாலையில், காஞ்சிபுரத்திலிருந்து 15 கி.மீ. தொலைவில் அமைந்துள்ளது மாகறல் என்ற இவ்வூர். செய்யாற்றின் வடகரையில் மாகறலும் தென் கரையில் கடம்பர் கோயிலும் என இரு ஊர்கள் அமைந்துள்ளன. மாகறலில் சிவன் கோயிலோன்றும் திருமால் கோயிலோன்றும் வீற்றிருக்கின்றன சிவன்கோயில் இரண்டாம் குலோத்துங்கன் ஆட்சிக் காலத்திலும் திருமால் கோயில் மூன்றாம் இராஜராஜன் காலத்திலும் எடுக்கப்பட்டவையாகும்.

மாகறலீஸ்வரர் : இக்கோயில் திருஞானசம்பந்தரால் பாடப் பெற்ற தலமாகும். தற்போதுள்ள இக்கோயில் பிற்காலச் சோழர்களின் கட்டட அமைப்பைக் கொண்டுள்ளது. இவ்வூர் ஜெயங்கொண்ட சோழமண்டலத்தின் எயிற்கோட்டத்து மாகறல் நாட்டு மாகறல் எனப் பெயர் பெற்றிருந்தது. மேலும் இறைவன் ஆளுடையார் திருவகத்தீஸ் வரமுடையார் என்பதை இக்கோயிலில் உள்ள தொன்மையான கல்வெட்டான இரண்டாம் குலோத்துங்க சோழனின் 11-ஆவது ஆட்சியாண்டுக் (கி.பி. 1144) கல்வெட்டால் தெரிகிறோம். இரண்டாம் குலோத்துங்கன் பெரும் பற்றப்புவியூர் திருமடை வளாகத்தில் தேவாரப் பாடல்களைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தபோது இவ்வூர் திவகத்தீஸ் வரமுடைய நாயனாருக்குக் குலோத்துங்க சோழ நல்லூர், சிவபாதசேகரபுரம் ஆகிய ஊர்களைத் தேவதானமாக அளித்துள்ளான்.

இரண்டாம் இராஜராஜனின் ஆட்சியின்போது (கி.பி. 1156) ஆற்றுத் தண்டலத்து ஊர் சபையாருடன் மங்கலகிழான் திருவன் செல்வன் நீர் வழக்காடு தொடர்பாகச் சண்டை எழுந்தபோது பிரமாதி என்பவன் இறந்தமையால் அதற்கு பிராயச்சித்தமாக இவ்வூர் சபையார் அகத்தீஸ்வாருடையர் கோயில் விளக்கு வைக்க 1000 குழி நிலம் வழங்கப்பட்டது. இக்கோயிலுக்கு எயிற்கோட்டத்திலுள்ள இருமரம் என்ற குலோத்துங்க சோழ நல்லூரில் விளைநிலம், ஏரி, ஏரிநிலம் உட்பட 40 வேலி நிலமும் காலியூர்க் கோட்டத்து வெங்கற்சேரியில் 11 வேலி நிலமும் பழந்தேவதானமாக இருந்துள்ளது. இதனை மீண்டும் இக்கோயிலுக்கு இறையிலியாக தொடர வேண்டுமெனவும் இது காலிங்கராயருக்குப் பற்றாய் ஆகவேண்டும் எனவும் நந்திவர்மர் என்ற அதிகாரி ஆணையிட்டுள்ளான். இந்த ஆணையை திருமந்திர ஒலை இராசநாராயண மூவேந்த வேளான் எழுத அதிகாரிகள் பலரும் கையெழுத்திட்டுள்ளனர்.

உக்கல் என்ற விக்கிரமாபரணச் சதுரவேதி மங்கலத்து சபையார் திருப்கிருஷ்ணச்சேரி என்ற ஊரினை ஈக்காட்டுக் கோட்டத்து காக்கலூர் நாட்டு எசலை என்ற ஊரைச்சேர்ந்த படம்பக்க நாயகன் அழகிய பெருமாள் என்பவரிடம் விற்றுள்ளனர்.

சுந்தரபாண்டியன் 7 ஆம் ஆட்சியண்டில் சுந்தரபாண்டிய நல்லூர் திருவருளாளீஸ்வரமுடைய நாயனார், விநாயகப் பிள்ளையார், அழிசியூர் அருளாளீஸ்வரமுடைய நாயனார், வரதராஜ விண்ணகர், பிடாரி ஆகிய கோயில்களுக்கு நாலாயிரம் குழி நிலம் கொடையளிக்கப்பட்டன. இக்கல்வெட்டில் குறிப்பிடுகின்ற அழிசியூர் தற்போது அழிகுர் என மருவியுள்ளது.

வைகுந்த பெருமாள் கோயில் : வைகுந்த பெருமாள் கோயிலும், தாயார் சன்னதியும் மூன்றாம் இராஜராஜன் காலத்தில் எடுக்கப்பட்டதாகும். இங்குள்ள மூன்றாம் இராஜராஜனின் 20-ஆவது ஆட்சியாண்டில் மூன்று கல்வெட்டுகள் கிடைக்கின்றன. இக்கல்வெட்டுகளில் ஊரங்கிழான் திருவகத்தீஸ்வரமுடையான் அருளாளன், ஊரங்கிழான் சாமுண்டிதேவன். திருவேகம்ப முடையான், இவ்வூர் பட்டியர் போயன் ஆழ்வான் மதியன், ஆகிய இம்மூவரும் இப்பெருமானைத் திருவடிப் பிடிக்கும் நயிமிசை வரதராஜபட்டனிடம் தனித்தனியாக விளக்கு வைக்க பொன் அளித்து செய்திகளைத் தெரிவிக்கின்றன. மேலும் இரண்டாம் இராஜராஜனின்

23-ஆம் ஆட்சியாண்டில் இவ்வூரிலுள்ள ‘திருமேற்கோயில் வீற்றிருந்த எம்பெருமான்’ கோயிலை இவ்வூரைச் சேர்ந்த போசன், மணியன் பெருங்கன் என்பவன் கட்டியுள்ளான். இக்கோயில் திருப்விமானம், அர்த்தமண்டபம், அதையொட்டிய திருமண்டபம், சோபானம் மற்றும் திருப்பீடம் ஆகியவற்றைக் கட்டுவித்தான் என்ற செய்தியை தெரிவிக்கின்றது. மேலும் இக்கல்வெட்டின் முடிவில் இதேச் செய்தி பாடலாகவும் வெட்டப்பட்டுள்ளது.

வைகுந்தப் பெருமாள் என்று அழைக்கப்படும் இக்கோயில் முன்பு ‘திருமேற்கோயில் வீற்றிருந்த பெருமாள்’ கோயில் என அழைக்கப்பட்டுள்ளது. இரண்டாம் இராஜராஜனின் 18-ஆவது ஆட்சியாண்டில் கருவறை வரை கட்டத் தொடங்கியிருந்த நிலையில், இம்மன்னனின் 27-ஆம் ஆட்சியாண்டில் விமானம், அர்த்தமண்டபம், முன் மண்டபம் உட்பட அனைத்துப் பகுதிகளும் கட்டப்பட்டுள்ளது என்பதை முன்னர் கூறிய கல்வெட்டால் அறியமுடிகிறது.

திருப்பெரும்புதூர் வட்டம்

இடையார் பாக்கம்

சென்னை - காஞ்சிபுரம் நெடுஞ்சாலையில் சங்குவாரச் சத்திரத்திலிருந்து திருவள்ளூர் செல்லும் சாலையில் 20 கி.மீ. தொலைவில் இவ்வூர் அமைந்துள்ளது. சோழர் காலத்திய இக்கோயில் மகாதேவர் 'திருப்படக்காடுடைய மகாதேவர்' கோயில் என்றழைக்கப்படுகிறது. தொண்டை மண்டலத்திற்குரிய துங்கானை வடிவக் கட்டமைப்புடன் விளங்குகிறது. இக்கோயிலின் கட்டட அமைப்பைக் கொண்டும், இங்குள்ள கல்வெட்டுகளைக் கொண்டும் இக்கோயில் முதல்குலோத்துங்க சோழன் காலத்தில் கற்றளியாக எழுப்பட்டுள்ளது எனக் கருதலாம். இக்கோயில் கட்வெட்டொன்றால் சந்திரசேகரன்றவி என்கிற 'சோழேந்திர சிம்ம ஆசாரி' என்ற சிற்பியால் கட்டப்பட்டது என அறிய முடிகிறது. கல்வெட்டுகளில் இவ்வூர் 'இடையாற்றுப் பாக்கம்' என்றும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. ஜெயங் கொண்ட சோழ மண்டலத்தில் மணவிற் கோட்டத்துப் புரிசை நாட்டின் ஒரு பகுதியாக இருந்துள்ளது. புரிசை என்ற ஊர், இவ்வூரிலிருந்து 4கி.மீ தொலைவில் தற்போதும் 'புரிசை' என்ற பெயரிலே அழைக்கப்பட்டு வருவது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். திருப்படக்காடுடையார் கோயிலுக்குப் புரிசை தேவதானமாக அளிக்கப்பட்ட ஊராகும்.

சேதமடைந்திருந்த இக்கோயில் தமிழ்நாடு அரசு தொல்லியல் துறையால் சீரமைக்கப்பட்டு, நல்ல நிலையில் பாதுகாக்கப்பட்டு வருகின்றது.

இக்கோயிலுக்குப் பிராமணப் பெண் ஒருத்தி விளக்கிக்க 1 வேலி நிலம் ஊராரிடம் வாங்கி கோயில் நிர்வாகத்திடம் அளித்தாள். அந்நிலம் நீர் வசதி பெறமுடியாத தாலும் மற்றும் ஊரை விட்டு வெகு தொலைவில் இருந்ததாலும் ஊரார் யாரும் வேளாண்மை செய்ய முன்வரவில்லை. ஆதலால் ஊராரின் வேண்டுகோளுக்கிணங்க அந்நிலத்தினைப் பெற்றுக் கொண்டு அதற்கு எடாக பசுக்களைத் தானமளித்து விளக்கிக்க வழிவகை செய்யப்பட்டுள்ளது.

எழுச்சுர்

காஞ்சிபுரம் மாவட்டம், திருப்பெரும்புதூர் வட்டத்தில் தாம்பரம் - காஞ்சிபுரம் நெடுஞ்சாலையில் படப்பைக்கு அருகே எழுச்சுர் என்ற இச்சிற்றூர் உள்ளது. இவ்வூரில் பழுதடைந்த நிலையில் ஒரு சிவன் கோயில் உள்ளது. இங்குள்ள முதலாம் பராந்தகச் சோழனின் 13-ஆம் ஆட்சியாண்டுக் கல்வெட்டில் இவ்வூர் ‘வெளிமா நல்லூர்’ எனக் குறிப்பிட்டுள்ளது. மேலும் வெளிமா நல்லூர், ஊற்றுக்காட்டுக் கோட்டத்தின் ஒரு நாட்டுப் பிரிவாக இருந்துள்ளது. இவ்வூரின் அருகே உள்ள செரப்பனஞ்சேரி கல்வெட்டுகளும் ‘வெளிமா நல்லூர்’ நாட்டுப் பிரிவாக இருந்துள்ளதை உறுதிப்படுத்துகிறது. இக் கோயில் இறைவன் பெயர் ‘நல் இணக்கீஸ்வரர்’ எனக் கல்வெட்டு கூறுகிறது. இக்கோயிலினைக் கட்டுவதற்கு நொச்சிக் கிழான் கலியபெருமான் என்பவன் இந்நாட்டை நிர்வாகம் செய்யும் நிர்வாகிகளிடம் பொன் அளித்த செய்தியைத் தெரிவிக்கிறது. இக்கல்வெட்டு மூலம், கி.பி. 920-இல் நொச்சிக் கிழான் கலியபெருமான் என்பவன் இக்கோயிலை எடுப்பித்துள்ளான் என அறியமுடிகிறது. மேலும் இக்கோயிலை இந்நாட்டார் எடுக்கத் தவறினால் இதற்கு தண்டனையாக பொன் (மஞ்சாடி) கொடுக்க வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டுள்ளது ஒரு சிறப்புச் செய்தியாகும்.

குளப்பாக்கம்

குளப்பாக்கம் திருவகத்தீஸ்வரர் கோயிலை இரண்டாம் இராஜராஜனின் 6-ஆவது ஆட்சியாண்டில் (கி.பி. 1152) இவ்வூரைச் சேர்ந்த செங்கோண் தில்லைவாணன் காக்குநாயகன் என்பவன்

திருஅகத்தீஸ்வரமுடைய நாயனார் கோயில், திரு அர்த்தமண்டபம், திருவிடைக்கட்டு, நிருத்தமண்டபம், சோபானம், உபாநாதி பரியந்தம் ஸ்தூபி திருக்கற்றளியாகச் செய்வித்துள்ளான். இவ்வூர் ‘குளப்பாக்கம்’ ‘குளப்பாக்கமான சிவபாதசேகர நல்லூர்’ என அழைக்கப்பட்டுள்ளது. மேலும் புலியூர் கோட்டத்துப் பேரூர் நாட்டின் ஒரு பகுதியாக இருந்துள்ளது. இதில் குறிப்பிட்டுள்ள ‘பேரூர்’ தற்போது ‘போரூர்’ என அழைக்கப்படுகிறது. இவ்வூரில் இருந்த பெருங்குளம் மழை வெள்ளத்தின்போது உடைப்பெடுத்ததால் இக்குளத்தின் கரையை என்றென்றும் உடையாதவாறு மலைபோல் பெருங்கரையாக உயர்த்தி வீரசோழ விழுப்பரையன் என்பவன் கி.பி. 961-இல் கட்டினான் என்பதை இங்குள்ள பாடல் கல்வெட்டால் அறியமுடிகிறது.

‘குளப்பாக்கம் என்று கல்வெட்டுகளில் குறிப்பிடும் இவ்வூர் இங்குள்ள பெருங்குளத்தின் காரணமாகவே இப்பெயர் பெற்றது. மேலும் இவ்வூர் தற்போது ‘கொளப்பாக்கம்’ என மருவியுள்ளது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

குன்றத்தூர்

இவ்வூரில் செங்கற்களால் கட்டப்பட்ட செல்லியம்மன் கோயிலில் கருவறையில் சப்தமாதர்கள் (கன்னிமார் எழுவர்) சிற்பங்கள் வரிசையாக உள்ளன. வடக்கு திசை நோக்கி அமைந்துள்ளன. இக்கன்னியர்களின் இடது பக்கம் விநாயகரும் வலதுபக்க இறுதியில் சிவன் யோகேஸ்வரராகவும் காணப்படுகின்றனர். யோகேஸ்வரர், வராஹி உருவங்கள் மிகச் சிறப்பாக உள்ளன. இவ்வுருவங்கள் அனைத்தும் மணற்கல்லினால் உருவாக்கப்பட்டதாகும். கி.பி. 7ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த இவ்வுருவங்கள் தமிழகத்தில் கிடைத்துள்ள சப்த கன்னி சிற்பங்களில் மிகப் பழமையானதாகும்.

திருவாலீஸ்வரர் கோயில் மூன்றாம் இராஜராஜன் காலத்தில் எடுப்பிக்கப்பட்டதாகும். சவர்ண காசியபன் குலோத்துங்கமங்களாதிராஜன் சீராளதேவன் என்பவன் வைத்தியக் காணியாக இவ்வூராரிடம் நிலம் பெற்ற வைத்தியனாவான். இவ்வூர் திருவாலீஸ் வரமுடையார் கோயிலில் விளக்கிக்க பகுக்கள் தானமளித்

துள்ளான். இக்கோயிலில் இருந்த குன்றை வடுக பின்னையார் கோயில் முன் விளக்கெளிக்க இளங்காவிரி தென்ன விழுப்பரையன் பெருமாள் பின்னை என்பவனிடமிருந்து திருவாலீஸ்வரமுடைய நாயனார் கோயில் பிராமணர்கள் பணம் பெற்று கொண்டச் செய்தியை வீரகண்ட கோபாலனின் 5-ஆவது ஆட்சியாண்டுக் கல்வெட்டுத் தெரிவிக்கிறது.

கந்தலீஸ்வரமுடைய நாயனார் கோயில் பற்றி பிற்காலப் பல்லவ மன்னர்கள் கோப்பெருஞ்சிங்கனின் கல்வெட்டு வெளிக்கொணர்கிறது. கந்தலீஸ்வரமுடைய நாயனார் கோயில் சிவபிராமணர்களின் சிற்றன்னை தானமாக அளித்த தொகையைக் கொண்டு நந்தா விளக்கு வைத்துள்ளனர்.

இவ்வூரிலுள்ள திருவூரகப் பெருமாள் கோயில் மூன்றாம் இராஜராஜனின் காலத்தியதாகும். இவனின் 14-ஆவது ஆட்சியாண்டில் திருநாகேஸ்வரமுடையார் கோயிலில் இருந்த நடனமங்கை ஒருத்தி இக்கோயிலில் விளக்கெளிக்க ஒரு குறிப்பிட்டத் தொகையை அளித்துள்ளாள். விஜய கண்ட கோபாலன் கல்வெட்டு (கி.பி. 1257) இவ்விறைவனை ‘இலந்தத்த விண்ணகர எம்பெருமான்’ என்றும் இவ்வூரினைக் குன்றத்தூர் எனவும் கூட்டுகிறது.

கோவூர்

காஞ்சிபுரம் மாவட்டம், திருப்பெரும்புதூர் வட்டத்தில் போளுரிலிருந்து குன்றத்தூர் செல்லும் சாலையில் இவ்வூர் உள்ளது. எழுநிலை வாயிற் கோபுரம் தெற்கு நோக்கி அமைந்துள்ளது. கருவறையில் சுந்தரேஸ்வரர் எனும் திருமேனீஸ்வரர் கிழக்கு நோக்கிக் காணப்படுகிறார். முதலாம் இராஜராஜனின் 9-ஆம் ஆட்சியாண்டுக் கல்வெட்டு இக்கோயில் திருச்சுற்றுத்துண் ஒன்றில் காணப்படுகிறது. இவ்வூர் பெண் ஒருத்தி தினமும் இவ்விறைவனுக்கு வழிபாடு நடத்த பொன் கொடுத்து நிலம் ஒன்றினை வாங்கித் தானமாக வழங்கியுள்ளான்.

இக்கல்வெட்டில் இறைவன் இராஜராஜேஸ்வரமுடைய நாயனார் என்ற குறிப்பிலிருந்து இம்மன்னன் பெயரிலே

இவ்விறைவனே அழைத்திருக்கின்றனர். காமன் பெருங்காட்டுப் பிள்ளை என்பவன் கோவூர் இராஜராஜேஸ்வரமுடைய நாயனார் கோயிலுக்கு விளக்கெரிக்க இக்கோயில் பெருமாள் பட்டன் எனும் சிவபிரமாணனிடம் 10 பணம் அளித்துள்ளான். காமன் பெருங்காட்டுப் பிள்ளை என்பவன் தன்னை காஞ்சி இராமதேவச்சேரியில் கரிகாலனால் குடியமர்த்தப்பட்டு, திருமயிலாப்பூர் ஏலேலசிங்கன் பரம்பரையில் வந்த எழுபது குடும்பங்களில் தானும் ஒருவன் எனக் கூறுவதைக் கல்வெட்டால் அறியமுடிகிறது.

இக்கோயில் தென்புறச் சுவரில் விஜௌய கண்ட கோபலனின் 5-ஆவது ஆட்சியாண்டுக் (கி.பி. 1253) கல்வெட்டெடான்று உள்ளது. எனவே இக்கோயில் 13-ஆம் நூற்றாண்டில் மீண்டும் புதிதாகக் கட்டப்பட்டுள்ளது எனலாம்.

சிவபுரம்

சென்னை - பெங்களூர் நெடுஞ்சாலையில் பேரம்பாக்கத்திலிருந்து 3 கி.மீ. தொலைவிலும், கூவத்திலிருந்து வடக்கே 7 கி.மீ தொலைவிலும் அமைந்துள்ளது. தற்போது 'சிவபுரம்' என்றழக்கப்படும் இவ்வூர் முதலாம் இராசேந்திரன் காலத்தில் 'உரோகடம்' என்றழக்கப்பட்டுள்ளது.

இக்கோயில் அதிட்டானம் முதல் சிகரம்வரை முழுவதும் கருங்கல்லால் கட்டப்பட்டுள்ளது. மேலும் கருவறை, அந்தராளம், அர்த்தமண்டபம், முன்மண்டபம் ஆகிய கட்டட அமைப்புடன் காணப்படுகிறது. இதன் விமானம் ஒரு தள விமானமாகவும், கிதிருப்வம் உருளை வடிவத்துடனும் உள்ளது. தேவகோட்டங்களில் கணபதி, தட்சணாமூர்த்தி, லிங்கோத்பவர், பிரம்மா, தூர்கை ஆகிய உருவங்கள் காணப்படுகின்றன.

இங்கு காணப்படும் கல்வெட்டுகளில் காலத்தால் முற்பட்டது இராஜராஜனின் 24-ஆவது ஆட்சியாண்டுக் கல்வெட்டாகும். மேலும் இக்கோயில் கட்டட அமைதியைக் கொண்டும் கல்வெட்டுகளில் இராஜராஜ ஈஸ்வரமுடைய மகாதேவர் கோயில் என்று முதலாம்

இராஜராஜனின் பெயரில் அழைத்துள்ள அவனது கல்வெட்டு குறிப்பாலும் இக்கோயில் முதலாம் இராசராசனின் காலத்தியது எனக் கூறலாம்.

பராந்தகச்சேரி என்றழைக்கப்பட்ட சிறையார் புதூர் ஊர் ஏரியிலிருந்து வாய்க்கால் மூலம் இவ்வூர் கோயிலுக்குத் தண்ணீர் கொண்டு வரப்பட்டுள்ளது. இப்பணியை மதுராந்தக நல்லூர் என்றழைக்கப்பட்ட கூவம் ஊரார் செய்துள்ளனர்.

இக்கோயிலில் பணிபுரிந்த பணியாளர்கள் பற்றி விரிவான குறிப்புகளே முதலாம் இராஜாதிராஜனின் 27ஆம் ஆட்சியாண்டுக் கல்வெட்டு தெரிவிக்கிறது. பணியாளர்கள் விவரம் 1. திருவுண்ணாழிகை உடையார், 2. ஆறு மாணிகள், 3. இருபத்தி நான்கு பதியிலார், 4. பஞ்சாச்சார்யர், 5. இருபது உவச்சர்கள், 6. வீணை மற்றும் உடுக்கை வாசிப்பவர்கள், 7. திருப்பதியம் பாடுவர், 8. திருவாய்க் கேழ்வி உடையான், 9. நான்கு பள்ளித்தொங்கல் (குடைபிடிப்பவர்கள்), 10. கணக்கர், 12. பொருளாளர், 13. நான்கு மெய்க்காப்பாளர்கள், 14. நான்கு மாலை கட்டுபவர்கள், 15. நான்கு திருவிளக்குப் பிடிப்பவர்கள், 16. நான்கு காவலர்கள் ஆகிய பணியாளர்கள் நியமிக்கப்பட்டிருந்தனர்.

இக்கோயில் தொன்மைச் சின்னமாக அறிவிக்கப்பட்டு தமிழ் நாடு அரசுத் தொல்லியல் துறையால் பாதுகாக்கப்பட்டு வருகின்றது.

சிவன் கூடல்

காஞ்சிபுரம் மாவட்டம், திருப்பெரும்புதூர் வட்டத்தில் சென்னை - காஞ்சிபுரம் நெடுஞ்சாலையில் பின்னைச் சத்திரத்திற்கு வடக்கே சுமார் 10 கி.மீ. தொலைவில் அமைந்துள்ளது. இவ்வூரைச் சிவன் கூடல் என்றும் இறைவனைச் ‘சிவக்கொழுந்தாண்டார்’, ‘சிவக் கொழுந்தீசுவர்’ என்னும் கல்வெட்டுகள் குறிப்பிடுகின்றன. இக்கோயிலில் முதலாம் குலோத்துங்கனின் 25, 28, 49 மற்றும் 50 ஆவது ஆட்சியாண்டுக் கல்வெட்டுகள் இருந்தாலும் அவை சிதைந்தும் ஒழுங்கற்ற முறையிலும் அக்கோயில் காணப்படுகின்றன.

மேலும் முதலாம் இராஜேந்திரனின் 3ஆவது ஆட்சியாண்டு (கி.பி. 1015) கல்வெட்டோன்று இக்கோயில் தூணில் உள்ளது. எனவே இக்கோயில் முதலாம் இராஜேந்திரனின் காலத்திற்கு முற்பட்ட கோயில். மிகவும் சிதிலமடைந்திருந்ததால் விக்கிரம சோழன். புதிதாக மீண்டும் நிர்மாணித்துள்ளான். இராஜேந்திரனின் கல்வெட்டு பிரம்மதிராய புத்தேரிக்கு கீழ் உள்ள நிலம் ஒன்றினை இக்கோயில் மகாதேவர் வழிபட்டிற்கும் விளக்கெரிக்கவும் வழங்கியுள்ள செய்தி தருவது. குலேத்துங்கன் கல்வெட்டுகள் இவ்வூரைச் ‘சிவன்கூடல்’ எனவும் இறைவனை ‘சிவக் கொழுந்தாண்டவர்’ எனவும் குறிக்கின்றன. மலைமங்கலச் சபையினர் சிவக்கொழுந்தாண்டார் கோயிலுக்கு விளக்கெரிக்க நிலம் ஒன்றினைக் கொடையாக அளித்துள்ளனர். விக்கிரம சோழனின் பிறந்தநாளான ஆணி உத்திரட்டாதி நாள் முதல் 7 நாட்கள் நடைபெறும் திருவிழாவிற்கு நிலம் தானமளிக்கப்பட்டுள்ளது. இக்கோயில் தேவகோட்டத்திலுள்ள சூர்க்கை மற்றும் நூற்றெண்மப் பிள்ளையார் ஆகியோர் வழிபாட்டிற்காக நிலம் தானமளித்துள்ளனர். இக்கோயில் விக்கிரம சோழன் காலத்தில் புதுப்பிக்கப்பட்டுள்ளது. இக்கோயிலில் உள்ள மரகதவல்லி நாச்சியார் என்ற திருக்காமக்கோட்டம் விஜயகண்டகோபால மன்னனின் கொடையால் கட்டப்பட்டுள்ளது.

தற்போது இக்கோயில் தமிழ்நாடு அரசுத் தொல்லியல் துறையின் பாதுகாப்புச் சின்னமாக அறிவிக்கப்பட்டுப் பாதுகாக்கப்பட்டு வருகின்றது.

செரப்பனஞ்சேரி

தாம்பரத்திலிருந்து வாலாஜாபாத் வழியாக காஞ்சிபுரம் செல்லும் சாலையில் படப்பையிலிருந்து 5 கி.மீ. தொலைவில் அமைந்துள்ளது. இவ்வூரில் ‘விமீசுவரர்’ என்ற சிவன்கோயில் சிதிலமடைந்த நிலையில் உள்ளது. தொண்டை மண்டலத்திற்குரிய ‘தூங்கானை மாடக் கோயில்’ வகையிலே அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இக்கோயில் கிழக்கு நோக்கிய கருவறை, இடைநாழி, அர்த்தமண்டபம் மற்றும் மகாமண்டப அமைப்புடன் காணப்படுகிறது. கோயிலின் பின்பகுதி தூங்கானை மாடத்தின் கற்கூவர்கள்

சிதைந்துள்ள செங்கற்பகுதி மட்டுமே காணப்படுகிறது. அர்த்த மண்டபத்தில் சுவர்ப்பகுதி வரை உள்ளது, மேல் தளம் இல்லை, மகா மண்டபத்தின் நான்கு புறச்சுவர்களும் விழுந்து தரைப்பகுதி வரையே உள்ளது. இதன் நுழைவு வாயில் தெற்குப் புறமாக அமைந்திருந்ததை தென்புற படிக்கற்கள் அமைப்பினையும் மகாமண்டபத்தின் கிழக்குப் பகுதியில் நுழைவுவாயில் அமைப்புகள் ஏதும் இல்லாததாலும் அறியலாம். தேவகோட்டங்களில் சிற்பங்கள் ஏதும் காணப்படவில்லை. இக்கோயிலின் முன்னே நந்தி மண்டபம் உள்ளது

பிற்காலச் சோழர்களின் கோயில் கருவறை, இடைநாழி, அர்த்தமண்டபக் கட்டட அமைப்புடன் காணப்படும். எனவே இக்கோயிலின் கட்டட அமைப்பைக் கொண்டு பிற்கால சோழர்காலத்தில் தூங்கானை மாடக் கோயிலாக முழுவதும் கருங்கற்களால் கட்டப்பட்டது என்பது தெளிவாகிறது. மேலும், இக்கோயிலில் 7 கல்வெட்டுகள் உள்ளன. இக்கல்வெட்டுகளில் காலத்தால் முற்பட்டது மூன்றாம் குலோத்துங்கனின் (கி.பி. 1178-1218) 2ஆவது ஆட்சியாண்டுக் கல்வெட்டாகும். எனவே இக்கோயில் பிற்காலச் சோழர் காலத்தியது என உறுதிப்படுத்தலாம்.

இங்குள்ள கல்வெட்டுகளில் காலத்தால் முற்பட்ட மூன்றாவது குலோத்துங்கனின் கல்வெட்டில் இவனைத் ‘திரிபுவனச் சக்கர வர்த்திகள் திருப் வீரராஜேந்திர சோழ தேவர்’ என்று குறிப்பிட்டுள்ளது. முதலாம் இராஜேந்திரனின் மகன்களில் ஒரு வீரராஜேந்திரன் (1063-1069) இருந்தான். அவன் ‘இராசகேசரி’ என்ற பட்டத்துடன் அழைக்கப்பட்டான், திரிபுவனச் சக்கரவர்த்தி என்று அவனை அழைக்கவில்லை. வீரராஜேந்திரன் என்ற சிறப்புப் பெயர் மூன்றாம் குலோத்துங்கன் பெற்றிருந்தான் எனவே இக்கல்வெட்டு மூன்றாம் குலோத்துங்கனது என்பதை அறுதியிட்டுக் கூறலாம்.

இக்கோயில் கல்வெட்டுகளில் இவ்வூர் காலவாரியாக பெருவஞ்சூர், பெருவஞ்சூரான இராசகேசரி நல்லூர், பெருவஞ்சூரான ராஜேந்திர சோழ நல்லூர், ராஜேந்திர கேசரி நல்லூர், பெருவஞ்சூர் என அழைக்கப்பட்டுள்ளது. ‘பெருவஞ்சூர்’ என்றழைக்கப்பட்ட இவ்வூர் தற்போது செரப்பனஞ்சேரி என்றழைக்கப்படுகிறது.

இக் கோயில் இறைவனை ‘விமீசுரமுடைய நாயனார்’. என்று கல்வெட்டுகள் குறிக்கின்றன.

மூன்றாம் குலோத்துங்கனின் 2ஆவது ஆட்சியாண்டு முதல் (கி.பி. 1180) தெலுங்குச் சோழர் விசைய கண்ட கோபாலனின் (கி.பி. 1265) காலம் வரை, கோயிலின் அருகே காணப்படும் 16ஆம் நூற்றாண்டுத் தனிக்கல்வெட்டு மூலம் இக்கோயில் கி.பி. 12-ஆம் நூற்றாண்டு முதல் 17-ஆம் நூற்றாண்டு வரை சிறப்புடன் இருந்துள்ளதை விளங்கலாம்.

இக்கோயில் கல்வெட்டுகள் கூழாங்கற்சேரி, உறத்தூரான கலிங்ககுலகால நல்லூர், அமண்பாக்கம், ஆலத்தூர் ஆகிய ஊர்களைத் தெரிவிக்கின்றன. இவ்வூர் அருகே உள்ள கூழாங்கற் சேரி என்ற ஊர் இன்றும் அதே பெயரில் அழைக்கப்படுகிறது. இவ்வூர், ஜெயங்கொண்ட சோழமண்டலத்து ஊற்றுக் காட்டுத் கோட்டத்து வெளிமானல்லூர் நாட்டுப்பிரிவில் அமைந்திருந்தது.

சோமங்கலம்

மணிமங்கலத்திலிருந்து 4 கி.மீ. தொலைவிலும் காஞ்சிபுரம் மாவட்டம், திருப்பெரும்புதூர் வட்டத்தில் போளிலிருந்து 10 கி.மீ. தொலைவிலும் இவ்வூர் அமைந்துள்ளது. இவ்வூரில் சுந்தரவரதாஜ் பெருமாள் மற்றும் சோமநாதீஸ்வரர் ஆகிய இருகோயில்கள் உள்ளன. ‘இராஜசிகாமணி சதுரவேதிமங்கலமான சோமங்கலம் திருச்சித்திரகூடத்து ஆழ்வாருக்கு’ இவ்வூர் மகாசபையினர் நிலம் வழங்கியுள்ளனர்.

சோமநாதீஸ்வரர் கோயில் இறைவன் கிழக்கு நோக்கிக் காட்சியளிக்கிறார். இக்கோயிலினுள் செல்லும் நுழைவு வாயில் தென்புறத்தே காணப்படுகிறது. இக்கருவறை மற்றும் விமானம் தூங்கானை வடிவில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இக்கோயில் முன் மண்டபத்தில் பிரம்மா, திருமால் ஆகிய உதிரிச் சிற்பங்கள் வைக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றில் திருமால் பிற்காலப் பல்லவர் காலச் சிற்ப வடிவில் காணப்படுகிறது. மேலும் திருச்சுற்றில் சப்தமாதர் சிலைகள் உள்ளன. இவற்றருகே பல்லவர்காலச் சிதைந்த சிம்மத்

தூண்கள் காணப்படுவது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். எனவே தற்போதைய கோயில் எடுப்பதற்கு முன் பல்லவர் காலத்தில் செங்கற் கோயிலாக இருந்துள்ளது.

புலியூர் கோட்டம், சோமங்கலம், சோமேஸ்வரமுடையார் கோயிலுக்குப் பெருமளவினாயூர் கரணத்தான் சந்திர சேகரன் என்பவன் இரண்டு பசுக்கள் தானமளித்துள்ளான். மூன்றாம் குலோத்துங்கனின் 12-ஆம் ஆட்சியாண்டில் (கி.பி. 1190) சோமங்கலத்து ஏரிக்கரை ஏழிடத்தில் உடைந்தது. மேலும் 13-ஆம் ஆட்சியாண்டில் (கி.பி. 1191) இல் இரண்டு இடத்திலும் ஏரிக்கரை உடைந்தது. இவ்விரண்டு ஆண்டுகளிலும் திருச்சுரக் கண்ணப்பந் திருவேகம்பழுடையான் காமன் கண்டவானவன் இவ்வேரி உடைப்பினைச் சரிசெய்தான். இதன் பின்னர் இம்மன்னனின் 14-ஆம் ஆட்சியாண்டில் இவ்வூர் ஊர்ச்சபையார் 40 பழங்காசு பெற்று வருடந்தோறும் ஏரியை பழுதுபார்க்கவும் வண்டல்கள் எடுத்துக் கரையை உயர்த்தவும் இத் தொகையின் மூலம் ஏற்பாடு செய்தனர்.

மணிமங்கலம்

பெரும்புதூர் வட்டத்தில் தாம்பரத்திலிருந்து 7 கி.மீ தொலைவில் ‘மணிமங்கலம்’ என்ற வரலாற்றுச் சிறப்பு வாய்ந்த ஊர் அமைந்துள்ளது. பல்லவ மன்னன் முதலாம் நரசிம்மவர்மனுக்கும் சாளுக்கிய மன்னன் இரண்டாம் புலிகேசிக்கும் மணிமங்கலத்தில் நடந்த போரில் முதலாம் நரசிம்மவர்மன் வெற்றி பெற்றான் இப்போர்ச் செய்தியைக் கூரம் செப்பேடு விளக்குகிறது. பிற்காலச் சோழர்கள் காலத்தில் இவ்வூர் ‘லோகமாதேவிச் சதுரவேதிமங்கலம்’, ‘இராஜ சூளாமணிச் சதுரவேதிமங்கலம்’, ‘பாண்டியனை இருமடி வெண கெண்ட சோழச் சதுரவேதி மங்கலம்’ எனப் பல பெயர்களால் அழைக்கப்பட்டுள்ளது.

இப் பண்டையச் சிறப்பான ஊரில் சிவன் மற்றும் திருமால் ஆகியோருக்குக் கோயில்கள் பல எடுக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றில் இராஜகோபாலப் பெருமாள், வைகுந்த பெருமாள், கிருஷ்ணசாமி ஆகிய மூன்று திருமால் கோயில்களும் தர்மேஸ்வர் மற்றும் கைலாசநாதர் கோயில் என இரு சிவன் கோயில்களும் உள்ளன.

வைகுந்தப் பெருமாள் கோயிலில் முதலாம் இராஜராஜனின் கல்வெட்டில் சிங்க மன்றாடி என்பவன் லோகமாதேவி சதுர்வேதி மங்கலம் எனும் மணி மங்கலத்துத் திருவாய்ப்பாடி கிருஷ்ணப் பெருமாள் கோயிலில் விளக்கெரிக்க 90 ஆடுகள் தானமளித் துள்ளான். இக்கோயிலில் காணப்படும் இராஜராஜனின் 5-ஆம் ஆட்சியாண்டுக் கல்வெட்டே காலத்தால் தொன்மையானதால் இக்கோயில் (கி.பி. 989) இராஜராஜன் காலத்தில் எழுப்பப் பட்டிருக்கலாம்.

இவ்வூர் பிரம்மதேயமாக அளிக்கப்பட்டுள்ளது. ‘திருவாய்ப்பாடி கிருஷ்ணன்’ என இக்கோயில் அழைக்கப்பட்டுள்ளது. வானராய தேவர், ஜூடாவர்மன் சுந்தரபாண்டியனிடம் கேட்டுக் கொண்டதற் கிணங்க முதலி உடையார் மலைக்குடையார் கொங்கரையர் தேவர் என்பவரால் ‘நாராயணன்’ என்ற பெயரிடப்பட்ட 16 அடி அளவுகோல் உருவாக்கப்பட்டது.

இராஜகோபாலப் பெருமாள் கோயிலில் காணப்படும் கல்வெட்டுகளில் தொன்மையானது முதலாம் இராஜராஜனின் 6-ஆவது ஆட்சியாண்டுக் கல்வெட்டாகும் (கி.பி. 991). இக்கல்வெட்டின் மூன் பகுதியில் சமஸ்கிருத மொழிப் பாடல் உள்ளது. இதில் இரத்ன கிராம அகரத்து திருப்மத் துவாரகை கோயிலுக்குத் தானம் வழங்கியதாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. தமிழ்ப்பகுதியில் உலோக மகாதேவி சதுர்வேதி மங்கலம் எனும் மணிமங்கலத்து திருப்மத் துவாராபுரிதேவர் கோயிலுக்கு 4,000 குழி நிலத்தினை இவ்வூர் சபையார் வழங்கியுள்ள செய்தி உள்ளது. இராஜாதிராஜனின் 29-ஆம் ஆட்சியாண்டில் (கி.பி. 1046) இவ்வூர் இராஜகுளாமணிச் சதுர்வேதி மங்கலம் எனப் பெயர்மாற்றம் பெற்றது. சேனாபதி ஜெயங்கொண்ட சோழ பிரம்மாதிராஜன் என்ற அதிகாரியின் தாயார் காமக்காவையல் என்பவள் அமண்பாக்கத்தி லிருந்து சிறிது நிலம் வாங்கித் தானம் அளித்துள்ளாள். இவனின் தந்தை மஞ்சிபயனார் எனும் ஜெயசிங்க குலாந்தக பிரம்மாதிராஜர் ஆவார். நடுவிற் கோயில் எனும் புரவுவரிவின்னகர் கோயில் திருப்பலிக்காக(உணவு படைக்க) நிலம் அளிக்கப்பட்டுள்ளது.

முதலாம் பராந்தகனின் 19-ஆம் ஆட்சியாண்டுக் கல்வெட்டோன்று இவ்வூரில் இருந்த சபையைப் பற்றியும் நிர்வகித்த விவரங்களையும், நிர்வாகத்திறன் பற்றியும் விரிவாக எடுத்துக் கூறுகிறது. இக்கிராம சபையானது பல குழுக்களை நியமித்தது. இக் குழுக்கள் நிலம், தோட்டம், ஏரி, பொன் ஆகியவற்றை நிர்வகிக்கத் தனித்தனியே ஏற்படுத்தப்பட்ட குழுக்களாகும்.

ஒவ்வொரு வாரியத்திலும் (குழு) முன்பு அனுபவம் இல்லாத இரண்டு உறுப்பினர்களை நியமிக்கவேண்டும். நிலவரிகளை இக்குழுவின் மூலமே செலுத்த வேண்டும். இக்குழுவில் இடம்பெற்ற உறுப்பினர்கள் விதிகளுக்கு முரண்பட்டு நடந்தால் ஒரு மஞ்சாடி பொன் தினம் ஒன்றிற்கு தண்டம் வசூலிக்கப்படவேண்டும். ஊர்ச் சபையின் மத்தியஸ்தன் ஒவ்வொரு குழு உறுப்பினர்களுக்கும் மாதம் ஒன்றுக்கு ஒரு கழுஞ்சுப் பொன்னும், ஆறுமாத்திற்கு ஒரு முறை சில துணிகளையும் சன்மானமாக வழங்கவேண்டும். இவ்வாறு ஊர் சபை நியமித்த குழுக்களின் பணி விவரத்தினைப் பராந்தகன் கல்வெட்டு உணர்த்துகிறது.

கைலாசநாதர் கோயில் முதலாம் இராஜராஜனின் 15-ஆவது ஆட்சிக் கல்வெட்டைத் தொன்மையானதாக கொண்டுள்ளது. விக்கிரம சோழன் காலத்தில் மகாசபையினர் நிலம் தானமாக அளித்துள்ளனர்.

தர்மேஸ்வரர் கோயிலுக்குப் பெருங்குன்றத்தைச் சேர்ந்த கண்ணந்தை குப்பன் என்பவன் நான்கு பசுக்களைத் தானமாகக் கொடுத்து இரண்டு விளக்கு வைக்க இரண்டு பழங்காசகளை அளித்துள்ளான். இதனை உண்ணாழியாழ்வார்கள் தொடரச் செய்துள்ளனர். மேலும் மணிமங்கல மாணிக்கம், திருநாழிகை மாணிக்கம், இனியபெருமாள் மாணிக்கம், தொண்டத் தொகை மாணிக்கம், ஏகம்பத்து மாணிக்கம், பொன்னம்பல கூத்து மாணிக்கம் ஆகிய ஆடல் மகளிர் தர்மேஸ்வரமுடைய நாயனார் கோயிலில் பணிபுரிந்துள்ளனர். கிழக்கு நோக்கி அமைந்துள்ள இக்கோயிலுக்கு நுழைவு வாயில் தெற்குப் பகுதியில் உள்ளது. கருவறை, கிதிருப்பும் ஆகியவை நான்கு பட்டை வடிவத்திலும் சிகரம் மட்டும் தூங்கானை

வடிவிலும் அமைந்துள்ளது. தேவகோட்டத்தில் கணபதி, தெட்சணா மூர்த்தி, விஷ்ணு பிரம்மா, தூர்கை ஆகிய சிற்பங்கள் உள்ளன.

மாங்காடு

இவ்வூர் கி.பி. 9-ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து ‘மாங்காடு’ என்ற பெயரிலேயே அழைக்கப்பட்டு வருகின்றது. இதனை வள்ளீஸ்வரர் கோயில் கருவறை முன் தரையில் காணப்படும் அபராஜிதவர்மனின் 3-ஆம் ஆட்சியாண்டுக் கல்வெட்டால் (கி.பி. 898) உணரலாம். மேலும் மூன்றாம் நந்திவர்மனின் 17-ஆவது ஆட்சியாண்டுக் கல்வெட்டும் (கி.பி. 863) தரையில் பாவப்பட்டுள்ளது. எனவே இக்கோயில் பல்லவ மன்னன் மூன்றாம் நந்திவர்மனின் காலத்தில் செங்கற்றளியாகக் கட்டப்பட்டுள்ளது. இக்கோயில் மூன்றாம் இராஜராஜனின் காலத்தில் கற்றளியாக எழுப்பப்பட்டிருக்கிறது. ஏனெனில் கருவறைச் சுவரில் மூன்றாம் இராஜராஜனின் 16-ஆவது மற்றும் 23-ஆவது ஆட்சியாண்டுக் கல்வெட்டுகளே காலத்தான் தொன்மையானது என்பதிலிருந்து அறிந்து கொள்ள முடிகிறது. மூன்றாம் நந்திவர்மன் காலத்தில் குன்றத்தூரைச் சேர்ந்த ‘செழிய வாணியன்’ என்பவன் இக்கோயில் இறைவனுக்கு திருவாதிரை, அமாவாசை மற்றும் பெளர்ணமி நாட்களில் வழிபாட்டிற்குத் தேவையானதைத் கொடுத்து திருவெள்ளிக்கீழ் சபையினரைத் தொடரச் செய்துள்ளான். அபராஜிதன் காலத்தில் கச்சிப்பேட்டு தனித்தேவனார் என்பவர் மாங்காடு திருவெள்ளிக்கீழ் மகா தேவருக்கு வழிபாடு மற்றும் விளக்கிற்காகப் பொன் அளித்துள்ளான்.

மூன்றாம் இராஜராஜனின் கல்வெட்டுகள் புலியூர் கோட்டத்து அழகிய சோழ நல்லூர் எனும் மாங்காடு ‘திருவெள்ளிக் கீழ்மேய நாயனார்’ என்று இறைவனையும் இவ்விறைவனுக்குச் சித்தவடத் தேவன் கண்டாதித்தன் விளக்கு வைக்க தானம் அளித்த செய்தியையும் வெளிப்படுத்துகின்றன.

தற்போதுள்ள மாங்காடு காமாட்சியம்மன் கோவில் எப்பொழுது கட்டப்பட்டது என்பதை அறிய கல்வெட்டு ஆதாரங்கள் இல்லை. ஆனால் இக்கோயில் கோபுரத் தளத்தில் பதிக்கப்பட்டுள்ள உத்தமச்

சோழனின் கல்வெட்டு மாங்காட்டைச் சேர்ந்த மதகுருவின் மகள் ஒருத்தி விளக்கெரிக்க நிலம் ஒன்றினை தானமளித்துள்ளாள் என்பதை விளக்குகிறது. மேலும் மண்டபத் தரையில் பதிக்கப் பட்டுள்ள ஐடாவர்மன் சுந்தர பாண்டியனின் 5-ஆவது ஆட்சியாண்டுக் கல்வெட்டுப் பள்ளிச் சுந்தமாக நிலம் தானம் அளித்த செய்தியைத்தருகிறது.

மாங்காட்டுப் பெருமாள் கோயில் கருவறை வடக்குப் புறச் சுவரில் முதலாம் இராஜேந்திரனின் 2-ஆவது ஆட்சியாண்டுக் கல்வெட்டொன்று காணப்படுகிறது. ‘அழகிய சோழநல்லூர் எனும் மாங்காட்டு கலீகேசரி விஷ்ணுகிரகத்து’ இறைவனுக்கு விளக்கெரிக்க 96 ஆடுகள் வழங்கப்படுள்ளதாகக் கூறுகிறது. மாங்காட்டிற்கு ‘அழகிய சோழ நல்லூர்’ என்ற மற்றொரு பெயரும் இருந்துள்ளதை கல்வெட்டால் அறியமுடிகிறது.

இக்கோயிலில் கொற்றவை, சிவபெருமான், அமர்ந்த சிம்மம், ஜேஷ்டா ஆகிய சிற்பங்கள் காணப்படுகின்றன. இவையனைத்தும் கி.பி. 7-8 ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த பல்லவர் காலச் சிற்பங்களாகும்.

மாங்காட்டில் “திருவராந்தானம்” எனப்பட்ட சமணப் பள்ளி பல்லவர் காலத்தில் இருந்ததுள்ளது என்பதை ஆலந்தூர் சிவசுப்ரமணிய சுவாமி கோயில் நுழைவு வாயிலில் உள்ள பல்லவர் காலக் கல்வெட்டால் அறியமுடிகிறது. அருகன் தானம் (அர்ஹ ஸ்தானம்) என்ற தொடரே ‘அராந்தானம்’ என வழங்கியுள்ளது எனலாம். மேலும் மாங்காடு காமாட்சியம்மன் கோயில் தளத்தில் காணப்படும் சடையவர்மன் சுந்தர பாண்டியனின் (கி.பி.1256) கல்வெட்டு மாங்காட்டிலிருந்த சமணப் பள்ளியைச் சேர்ந்தது என்பதை அறியமுடிகிறது. அச்சமணப்பள்ளியே “மாங்காட்டுத் திருவராந்தானம்” என ஆலந்தூர் கல்வெட்டு குறிப்பிடும் சமணப் பள்ளி எனலாம். இச்சமணப் பள்ளியின் நிர்வாகியாக இருந்தவர் ‘அநந்த வீரக்குரவர்’ என்ற ஆசாரியார். அவரது மாணக்கியராக இருந்தவர் ஆர்க்காடு கூற்றத்துப் பரிபண்டத்துறை பரிசைக் கிழார் அமர்நிலையார் என்பவரின் மகளாவார் என்று கல்வெட்டால் தெரியவருகின்றது. மாங்காட்டுச் சமணப் பள்ளி முற்றிலும் சிதைந்த

பின்னர் இக்கல்வெட்டு காமாட்சியம்மன் கோயிலில் கொண்டு வந்து வைக்கப்பட்டுள்ளது எனக் கருதலாம்.

மாம்பாக்கம்

திருப்பெரும்புதூர் வட்டம் சென்னை - திருப்பெரும்புதூர் செல்லும் சாலையில் திருப்பெரும்புதூரிலிருந்து 2 கி.மீ தூரத்தில் மாம்பாக்கம் என்ற ஊர் உள்ளது. இப்பகுதியில் பெருங்கற்கால மக்கள் வாழ்ந்ததற்கான சான்றாகத் தொல்லியல் தடயங்களான மிகப்பெரிய ஈமப்பேழை, சிறிய ஈமப்பேழை (Sarcophagus) மற்றும் மண்டை (Bowl) ஒன்றும் இப்பகுதியில் கண்டெடுக்கப்பட்டன. இதுபோன்ற மிகப்பெரிய ஈமப்பேழை கிடைப்பது அரிதானதாகும். தற்போது இவை தமிழ்நாடு அரசு தொல்லியல் துறை பூண்டி அங்காட்சியகத்தில் பார்வைக்கு வைக்கப்பட்டுள்ளன.

வல்லம்

திருப்பெரும்புதூர் வட்டம் வல்லக்கோட்டையிலிருந்து 2 கி.மீ. தொலைவில் இவ்வூர் அமைந்துள்ளது. இவ்வூர் வல்லம் என்றும் இறைவன் திரு அகத்தீஸ்வரமுடைய மகாதேவர் என்றும் கல்வெட்டு குறிப்பிடுகிறது.

பல்லவர் காலத்தில் முதன் முதலில் கட்டப்பட்டது இக்கோயில், இதற்கு ஆதாரமாக பல்லவர் கால கல்வெட்டொன்று விநாயகர் சன்னதியின் விதானத்தில் காணப்படுகிறது. பல்லவர் காலத்தில் கருவறையின் உட்சவரில் புடைப்புச் சிற்பமாக சோமாஸ்கந்தர் உருவம் அமைப்பது மரபு. அதுபோலவே இக்கோயிலில் கருவறை பின்பகுதியில் சோமாஸ்கந்தர் உருவம் காணப்படுகிறது. முதலாம் குலோத்துங்கசோழன். காலத்தில் மறு சீரமைப்பு செய்யப்பட்டுள்ளது. 12-ஆம் நூற்றாண்டுக் கட்டட அமைப்புடன் காணப்படுகிறது. வல்லத்து ஊரவர்கள் (ஊர்ச்சபையார்) கொல்லை நிலம் ஒன்றைப் பொதுவிடத்தில் பலரும் அறியக் கூவி விற்றனர். செங்குப்பை புலீந்திரன் என்பவன் இந்நிலத்தை நான் வாங்குகிறேன் எனப் பலரும் அறிய உரக்கக் கூறி விலைக்கு வாங்கித் திரு அகத்தீஸ்வரமுடைய மகாதேவரின் அர்த்தயாம பூசைக்கும் திருவழுது படிக்கும் பயன்படும்படி வழங்கியுள்ளான்.

**காஞ்சிபுரம் மாவட்டத்தில் அகழுாய்வு
நடைபெற்ற இடங்கள்**

காஞ்சிபுரம் மாவட்டத்தில் அகழாய்வை நடைபெற்ற இடங்கள்

நங்கநல்லூர்

சென்னை-தாம்பரம் இருப்புப் பாதையில் பழவந்தாங்கலிருந்து தெற்கே 1 கி.மீ தொலைவில் இவ்வூர் உள்ளது. இவ்வூரில் இருந்த மண்மேடு, கோயிலொன்று புதைந்திருந்த மண்மேடாக இருக்கலாமென்று எண்ணி மத்தியத்தொல்லியல் துறையினர் K.V. சௌந்திரராஜன் தலைமையில் 1973 - 74 ஆம் ஆண்டு மாதிரிக் குழி அகழாய்வினை நடத்தினர். அப்பொழுது அதிட்டானம் வரையிலான கோயில் ஒன்றின் கட்டடம் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. ஆனால் அதிட்டானத்தின் மேல் பகுதிகளான குழுதம் முதலானவை சரளாக்கற்கள் மற்றும் சுண்ணாம்பு கலந்த கட்டடப் பகுதியாகக் காணப்படுகிறது. இக் கோயில் கிழக்கு நோக்கியும் இதன் கருவறை 5.8 மீ நீளமும் 6.1. மீ அகலமும் கொண்டிருந்தது. கருவறையை ஒட்டி 2.85 நீளமுடன் அர்த்த மண்டமும் காணப்பட்டது. இக் கோயிலின் வளாகத்தில் கருங்கல்லிலான பெரிய லிங்கமும், மணற் கல்லிலான நரசிங்கர் சிற்பமும் கண்டெடுக்கப்பட்டன. இக் கோயிலின் கட்டட அமைப்பைக் கொண்டும், சிற்பங்களைக் கொண்டும் இக் கோயில் பல்லவர் காலத்தைச் சார்ந்தது எனக் கூறலாம். மேலும் இக்கோயிலின் அதிட்டானத்தில் பத்தாம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த கல்வெட்டொன்றும் காணப்படுகிறது.

பெரும்பேர்

காஞ்சிபுரம் மாவட்டம், மதுராந்தகம் வட்டத்தில் சென்னை - விழுப்புரம் நெடுஞ்சாலையில் தொழுப்பேட்டிலிருந்து 2 கி.மீ.

தொலைவில் பெரும்பேர் அல்லது பெரும்பெயர் என்ற தொன்மையான இவ்வூர் அமைந்துள்ளது. பெரும்பேரைச் சுற்றிக் குன்றுகளும், ஏரிகளும் அச்சிறுப்பாக்கம் காடுடன் மேடான பகுதியில் பெருங்கற்காலச் சின்னங்கள் சிதைக்கப்பட்ட நிலையும் காணப்படுகின்றன.

இவ்வூரில் உள்ள ஈமச்சின்னங்கள் மேற்பரப்பில் 8 அடியிலிருந்து 50 அடி வரையிலான கல்வட்டத்தின் விட்டங் களைக் கொண்டு உள்ளன. பெரும்பேரில் அலைக்சாந்தர் ரீஎன்பவர் 1908 - ஆம் ஆண்டு அகழாய்வினை மேற்கொண்டு எட்டு ஈமச்சின்னங்களை வெளிக் கொண்ந்தார். இரண்டு அடி முதல் ஏழு அடி வரையிலான ஆழத்தில் சுடுமண் தாழிகள் மற்றும் ஈமத் தொட்டிகளும் கண்டெட்டுக்கப்பட்டன. ஈமத் தொட்டிகள் (Sarcophagi)குதிரை மற்றும் ஆடு போன்ற உருவ அமைப்பில் உள்ளன. இவை இரண்டு, மூன்று வரிசையிலான குறுகிய கால்களை அடிப்பாகத்தில் கொண்டுள்ளன. இத் தொட்டிகளின் நீளம் 2 முதல் ஏழு அடி வரை பல்வேறு அளவுகளில் உள்ளன.

பெரும்பேர் ஈமக் குழிகளில் இரும்பினாலான கைப்பிடியுடன் கூடிய வாள், கத்தி, அரிவாள் உள் அம்புமுனை போன்றவைகளும் சங்குப் பொருள்கள், தந்தத்திலான மணிகள், புதிய கற்கால கைக்கோடரிகள், மாவரைக்கப்படும் கல், மற்றும் கல் உலக்கை ஆகிய தொல்பொருட்கள் கிடைத்தன.

கறுப்பு சிவப்பு மட்கலன்கள், வெண்மை நிறம் தீட்டப்பட்ட கறுப்பு சிவப்பு மட்கலன்கள், சிவப்பு மட்கலன்கள் குறிப்பிடத் தக்கவை. சிறிய குடுவைகள், கிண்ணங்கள், மூடிகள், தாங்கிகள் ஆகிய மட்பாண்ட வகைகளும் கண்டெட்டுக்கப்பட்டன.

பெரும்பேர் ஈமக்குழி ஒன்றில் தியான நிலையில் அமர்ந்தவாறு எலும்புக் கூடு ஒன்றும் கண்டெட்டுக்கப்பட்டது. கைகள் இரண்டும் முழங்கால்களைத் தொட்ட நிலையில் காணப்பட்டது. மண்டை ஒடு உடைந்தும் பிற எலும்புகள் நொறுங்கிய நிலையிலும் இருந்தன.

பெருங்கற்காலப் பண்பாட்டினை அறிவதற்கு பெரும்பேர் அகழாய்வு சிறப்பானதாகும். ஈமக்குழியில் புதிய கற்கால மனிதன் பயன்படுத்திய கைக்கோடரி ஒன்று கிடைத்திருப்பது குறிப்பிடத்